

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.6.2012
COM(2011) 658 final/2

2011/300 (COD)

CORRIGENDUM

Annule et remplace le document COM(2011) 658 final du 19/10/2011
Concerne la langue suédoise

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut
nr 1364/2006/EG**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2011) 1233 final}

{SEC(2012) 1234 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Motiv och syfte

Det krävs stora ansträngningar för att modernisera och utvidga Europas energiinfrastruktur, och för att koppla samman energinät över gränserna för att möta unionens huvudsakliga energipolitiska mål vad gäller konkurrenskraft, hållbar utveckling, och att trygga gemenskapens energiförsörjning.

I kommissionens meddelande av den 17 november 2010 om prioriteringar inom energiinfrastruktur fram till 2020 och därefter¹ uppmärksammades behovet av en ny EU-policy för energiinfrastruktur, för att samordna och optimera en utveckling av energinätet på en kontinental skala. I meddelandet betonades i synnerhet behovet av att se över nuvarande riktlinjer och budget för transeuropeiska energinät (TEN-E).

Nya riktlinjer är avgörande för att säkerställa en fungerande sammanhållning mellan medlemsstaterna, att isolerade områden är uppkopplade till energinätet, för att täcka den inre marknadens behov av energi, samt att det kommer att finnas alternativa transport- och energiförsörjningsmöjligheter, och att förnybara energikällor kommer att utvecklas och konkurrera med traditionella energikällor, vilket uppmärksammades av Europeiska rådet den 4 februari 2011.

Kommissionen antog den 29 juni 2011 meddelandet "En budget för Europa 2020" om nästa fleråriga budgetram (2014-2020)² som föreslår skapandet av en fond för ett sammanlänkat Europa som förfogar över 40 miljarder euro för att främja fullbordandet av prioriterade energiinfrastrukturer, transportinfrastrukturer och digitala infrastrukturer, varav 9,1 miljarder euro är öronmärkta för energiinfrastruktur³.

I detta förslag fastställs regler för utveckling inom utsatt tid av transeuropeiska energinät och driftskompatibilitet för dessa, i syfte att uppnå de energipolitiska målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att säkra en fungerande inre energimarknad, en trygg energiförsörjning i unionen, att främja energieffektivitet och utvecklingen av nya och förnyelsebara energikällor och att främja sammankoppling av energinätverk.

Denna förordning syftar mer specifikt till att helt integrera den inre energimarknaden, vilket även innefattar att säkerställa att alla medlemsstater har tillgång till det europeiska energinätet, att bidra till hållbar utveckling och miljöskydd genom att bidra till möjliggörandet av unionens målsättning att minska utsläpp av växthusgaser med 20 %⁴, att öka energieffektiviteten med 20 %, att öka andelen förnyelsebar energi i den slutgiltiga energiförbrukningen till 20 % fram till 2020 och att öka försörjningstrygghet och solidaritet mellan medlemsstaterna.

¹ KOM(2010)677.

² KOM(2011) 500/I slutlig och KOM(2011) 500/II slutlig (Policybeskrivningar).

³ Alla belopp i 2011 års prisnivå.

⁴ Eller 30 % om vissa villkor uppfylls.

Genom dessa målsättningar bidrar detta förslag till en smart, hållbar och inkluderande tillväxt, och för fram fördelar för hela Europeiska unionen vad gäller konkurrenskraft, och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

I detta avseende identifieras i detta initiativ, för perioden fram till 2020 och efter, ett begränsat antal prioriterade transeuropeiska korridorer och områden för gas- och elnätverk, såväl som infrastruktur för olje- och koldioxidtransport, som är mest berättigade till åtgärder på EU-nivå. Prioriteringarna ska genomföras genom att:

- effektivisera genomförandet av tillståndsförfaranden för att påtagligt minska tidsåtgången för genomförande av projekt av gemensamt intresse, och för att öka allmänhetens medverkan och acceptans för genomförandet av sådana projekt,
- förenkla regelverket för projekt av gemensamt intresse inom gas- och elförsörjning genom att fördela kostnaderna utifrån vilka fördelar projekten medför, och genom att säkerställa att den tillåtna avkastningen är i linje med riskerna,
- säkerställa genomförandet av projekt av gemensamt intresse genom att tillhandahålla nödvändigt marknadsbaserat och direkt finansiellt stöd från EU. Förslaget tillhandahåller underlag för att identifiera projekt av gemensamt intresse som är berättigade till direkt finansiellt stöd från EU genom bidrag från fonden för ett sammanlänkat Europa, vilken även är föremål för ett separat lagförslag.

Förslaget är en strategisk prioritering i kommissionens arbetsprogram för 2011.

Allmän bakgrund

Att sammankoppla vår energiinfrastruktur och anpassa den efter de nya behoven är en viktig och brådskande utmaning som berör alla energisektorer.

Elnäten måste uppgraderas och moderniseras för att täcka det ökande energibehovet som uppstått på grund av betydande förändringar vad gäller vilka energikällor vi använder, och hur energi värderas. Energinäten måste även snarast byggas ut och uppgraderas, inbegripet genom byggandet av högeffektiva elnät för att främja en integrerad marknad och upprätthålla systemets nuvarande säkerhetsnivå, men framför allt för att transportera och jämnt fördela el från förnybara energikällor, som förväntas att mer än fördubblas under perioden 2007–2020. Samtidigt kommer det inte att vara möjligt att nå EU:s mål inför 2020 avseende energieffektivitet och förnybar energi utan nya innovationer och smartare nätverk, som är mer effektiva både vad gäller kraftöverföring och kraftdistribution, särskilt vad gäller informations- och kommunikationsteknik.

Förutsatt att leveranserna är stabila kommer naturgas att spela en allt viktigare roll i EU:s energimix under de kommande årtiondena, och gas kommer att bli ännu viktigare som reservbränsle för variabel elproduktion. På medellång sikt så kommer utarmandet av inhemska, konventionella naturgaskällor att leda till ett behov av ökad och diversifierad import av energi. Gasnätverk står inför ytterligare krav på flexibilitet. De rörledningar som transporterar gasen behöver fungera i båda riktningar, och det behövs större lagringsmöjligheter och ett flexibelt flöde, både för tillgången på flytande (LNG) och komprimerad gas (CNG).

Oljan kommer att spela en viktig roll i energimixen under kommande årtionden, och det är strategiskt viktigt att upprätthålla ett kontinuerligt flöde av råolja till kustlösa EU-länder i Central- och Östeuropa, som i dagsläget är beroende av begränsade energiförsörjningsvägar.

Slutligen skulle olika tekniker för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS, carbon capture and storage) minska koldioxidutsläpp i stor skala och samtidigt möjliggöra användandet av fossila bränslen, vilka kommer att fortsätta att vara en viktig källa för energiproduktion under kommande årtionden. En framtida utveckling av ett gränsöverskridande nätverk för koldioxidtransport är beroende av att åtgärder vidtas omedelbart för att man ska kunna planera och utveckla en europeisk infrastruktur.

I kommissionens rapport till energirådet i juni 2011⁵ uppskattades det totala investeringsbehovet i energiinfrastrukturer av europeiskt intresse fram till 2020 att uppgå till cirka 200 miljarder euro:

- Av dessa beräknas cirka 140 miljarder investeras i elnät som distribuerar högspänningsström, både på land och till havs, lagring av elenergi, och lösningar med smarta nät som används både för överföring och distribution.
- Omkring 70 miljarder euro beräknas investeras i högtrycksrörledningar för gastransporter (rörledningar som kommer utifrån EU, samt rörledningar mellan medlemsländer), förvaring, terminaler för flytande/komprimerad gas (LNG/CNG) och infrastruktur för omvända flöden.
- Omkring 2,5 miljarder euro beräknas investeras i infrastruktur för koldioxidtransport.

Investeringarna kommer under perioden 2011 till 2020 att öka med 30 % för gas och upp till 100 % för el, jämfört med nuvarande nivåer. Dessa investeringar utgör en stor och brådskande utmaning som visar på skillnaderna mellan energiinfrastrukturen och infrastruktur inom andra områden, eftersom energinätets existens är en förutsättning för att nå de energi- och klimatpolitiska målen för 2020 och på längre sikt.

Under förutsättning att nuvarande strukturer och förhållanden är oförändrade, så kommer de största problemen att uppstå i samband med utfärdande av tillstånd, som försenar eller förhindrar att investeringarna genomförs innan 2020 (långdragna och ineffektiva tillståndsförfaranden och protester från allmänheten), lagar och förordningar, (de rättsliga ramarna är inte anpassade efter främjandet av prioriterade europeiska infrastrukturprojekt) och finansiering (begränsade finansieringsmöjligheter hos operatörerna, brist på anpassade finansieringsinstrument och tillräckligt stöd).

Befintliga bestämmelser

TEN-E-politiken har successivt utvecklats och formats under 1990-talet genom de olika TEN-E-riktlinjerna som tagits fram, och den motsvarande budgetförordningen. I 2006 års TEN-E-riktlinjer⁶ förtecknas omkring 550 projekt som var berättigade till gemenskapsstöd, uppdelade i tre kategorier: projekt av europeiskt intresse (totalt 42 projekt), prioriterade projekt och projekt av gemensamt intresse. Dessa projekt innefattar enbart infrastruktur för el- och gasenergi. I rapporten som publicerades i april 2010 om implementeringen av TEN-E-

⁵ SEK(2011)755.

⁶ Beslut nr 1364/2006/EG.

riktlinjerna under perioden 2007–2009⁷ framgick att även om riktlinjerna bidrog positivt till vissa utvalda projekt genom att synliggöra dem på det politiska planet, så saknas fokus, flexibilitet och en top down-strategi för att täcka identifierade brister i infrastrukturen.

I TEN:s budgetförordning⁸ som antogs 20 juni 2007 fastslogs villkoren för samfinansiering av TEN-E-projekt, med en budget på 155 miljarder euro för perioden 2007–2013. TEN-E-programmets sammansättning och ekonomiska resurser (begränsad budget, inga instrument för riskreducering, ingen finansiering utanför EU, otillräckliga synergier med andra EU-fonder) har dock visat sig vara otillräckliga mot bakgrund av paradigmskiftet till ett energisystem med låga koldioxidutsläpp; därför behövs en stor utveckling av och investeringar i energiinfrastrukturer under kommande år.

Det europeiska energiprogrammet för återhämtning, som inrättades⁹ under en ekonomisk och finansiell kris, har för första gången anslagit omfattande engångsbelopp (runt 3,85 miljarder euro) till ett begränsat antal stödberättigade projekt inom el- och gasinfrastruktur, havsbaserad vindkraft och CCS-demonstrationsprojekt.

Förenlighet med EU:s politik och mål på andra områden

Detta initiativ är förankrat i Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla,¹⁰ en strategi som betonar vikten av energiinfrastrukturer som en del av flaggskeppsinitiativet ”Ett resurseffektivt Europa”. Initiativet understryker behovet av att så snabbt som möjligt uppgradera Europas energinätverk och skapa ett smart ”supernät” som sammankopplar alla europeiska energinät på kontinental nivå, vilket är särskilt viktigt för att integrera förnybara energikällor. De prioriteringar som fastställts, och de åtgärder som föreslås i detta initiativ i fråga om utfärdande av tillstånd, lagstiftning och finansiering, är helt i linje med de mål som nämns i föregående mening.

Detta förslag syftar till att ersätta de nuvarande TEN-E-riktlinjerna och har ett logiskt samband med förordningen avseende fonden för ett sammanlänkat Europa som utvecklats i syfte att ersätta den nuvarande budgetförordningen för TEN.

Initiativet är även ett viktigt bidrag för att kostnadseffektivt kunna uppnå de två bindande målen för 20 % förnybar energi, och en minskning på 20 % av utsläpp av växthusgaser¹¹ år 2020. Initiativet har även som målsättning att vara i linje med kommissionens färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050, och EU:s långsiktiga målsättning att minska utsläpp av växthusgaser med 80-95 % jämfört med 1990 års nivåer till år 2050.¹²

I enlighet med artikel 11 i EUF-fördraget integrerar förslaget befintliga miljöskyddsbestämmelser i ett energiinfrastruktursammanhang.

⁷ KOM(2010)203 och SEK(2010)505.

⁸ Förordning (EG) nr 680/2007.

⁹ Förordning (EG) nr 663/2009.

¹⁰ KOM(2010) 2020.

¹¹ Eller 30 % om vissa villkor uppfylls.

¹² KOM(2011) 112 i kombination med SEK(2011)288.

2. RESULTAT AV KONSEKVENSANALYSER OCH SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Samråd, insamling av data och extern experthjälp

Detta förslag togs fram baserat på många olika bidrag som inkommit från medlemsstaterna och intresserade parter vid ett flertal olika tillfällen (under konferenser på hög nivå, workshoppar, undersökningar), bland annat under två offentliga samråd om tillståndsgivning och om användningen av projektobligationer för infrastrukturprojekt¹³. Effekterna av de olika riktlinjer som föreslogs analyserades i två konsekvensanalyser som utfördes 2010 och 2011 där resultat från ett flertal studier och modeller användes. Tre av dessa beställdes specifikt i syftet att undersöka investeringsbehov, tillståndsförfaranden och finansieringsfrågor. Båda konsekvensanalyserna beaktade subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och tog upp de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av de olika riktlinjerna.

Konsekvensanalys

I den första konsekvensanalysen från 2010 låg fokus på det nya initiativets räckvidd inom energisektorn, hur initiativet utformats vad gäller att identifiera prioriterade områden och att välja ut projekt av gemensamt intresse, hur riktlinjer för regional samordning och regionalt samarbete tar sig uttryck och allmänna principer för tillståndsgivning.

Med utgångspunkt i denna första analys fokuserade den andra analysen under 2011 på att i mycket större detalj undersöka möjliga riktlinjer för de tillståndsförfaranden, offentliga samråd, och den lagstiftning och finansiering som bör gälla för projekt av gemensamt intresse som väljs ut i syfte att genomföra de tidigare fastställda prioriterade infrastrukturerna. För vart och ett av de problemområden som identifierats i analysen utvärderas tillgängliga, effektiva och kostnadseffektiva lösningar.

Utfärdande av tillstånd och offentliga samråd

I analysen jämförs tre alternativ: inrättandet av ett system för gemensamt intresse; etablering av regler för tidsbegränsning av tillståndsförfaranden och regler för hur tillståndsförfaranden ska organiseras, särskilt vad gäller prövning vid en enda instans, och en tidsgräns; samt en kombination av de två föregående alternativen.

Vad gäller åtgärder som är relaterade till habitatdirektivet, så förväntas inverkan på den lokala miljön av systemet för gemensamt europeiskt intresse att endast vara relevant för några få begränsade projekt av gemensamt intresse, som eventuellt står i konflikt med Natura 2000-områden, vilka dock är av avgörande vikt för att uppnå de energi- och klimatpolitiska målen.

Det sistnämnda policyalternativet anses ha de mest övergripande positiva effekterna av de tre olika alternativen, då detta alternativ skulle medföra att nästan alla nödvändiga projekt av gemensamt intresse slutförs inom tidsramen fram till år 2020, förutsatt att lämplig lagstiftning och finansiering är på plats. Detta alternativ förväntas ha en starkare påverkan på miljön, en starkare samhällselig påverkan på sysselsättningen och starkare ekonomisk inverkan på BNP då alla projekt av gemensamt intresse skulle slutföras, och skulle även innebära betydligt minskade administrativa kostnader.

¹³ Se avsnitt 1.2.1 i den medföljande konsekvensanalysen.

Regleringsfrågor

I analysen jämförs tre alternativ: kostnadsfördelning över gränserna, incitament för investering och en kombination av de två föregående alternativen.

Analysen visar att både en förutsedd mekanism för kostnadsfördelning över gränserna, och incitament som står i proportion till riskerna som operatören är utsatt för, är nödvändiga för att säkerställa genomförandet av projekt av gemensamt intresse som står inför utmaningar vad gäller lönsamhet. De övergripande ekonomiska, sociala och miljömässiga effekterna är stora, och positiva.

Finansiering

Med avseende på en bedömning av alla möjliga åtgärder för utveckling av infrastruktur behandlar analysen även fyra olika finansieringsmöjligheter, även om dessa möjligheter tar sig uttryck i riktlinjer som gäller för förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa: användande av riskdelningsinstrument (inbegripet projektobligationer och garantier); användande av riskkapitalinstrument (inbegripet andelsägande genom aktieförvärv); användande av beviljat stöd för projektstudier och konstruktion; och en kombination av beviljat stöd, riskdelning och riskkapitalinstrument.

Det sistnämnda alternativet har de mest positiva övergripande effekterna, eftersom det ackumulerar de positiva effekterna av de enskilda alternativen och tillhandahåller en flexibel ”verktygslåda” som innehåller marknadsbaserade instrument och direkt ekonomiskt stöd, vilket leder till synergier och effektivitetsvinster genom att erbjuda den mest kostnadseffektiva lösningen för risker vid specifika projekt. Detta alternativ återspeglar även de åtgärder som föreslagits i förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

I den föreslagna förordningen prioriteras tolv strategiska transeuropeiska korridorer och områden för energiinfrastruktur. Inom en uppsättning av definierade kategorier för energiinfrastruktur fastställer förordningen regler för att identifiera projekt av gemensamt intresse vilka är nödvändiga för att genomföra de ovan nämnda prioriteringarna. Förordningen etablerar i detta syfte en urvalsprocess som baseras på regionala expertgrupper, och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER) kommer att ha en rådgivande roll i processen i frågor som rör el- och gasenergi. Det slutgiltiga beslutet för en unionsomfattande lista över projekt av gemensamt intresse tas av kommissionen, och ska uppdateras vartannat år. De regionala expertgrupperna och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER) ansvarar för övervakning och utvärdering av genomförande av projekt av gemensamt intresse. Kommissionen kan nominera europeiska samordnare för de projekt av gemensamt intresse som står inför svårigheter.

Förslaget etablerar ett system för gemensamt intresse för projekt av gemensamt intresse. En nationell behörig myndighet inom varje medlemsstat tilldelas särskilt ansvar för att samordna och övervaka tillståndsförfaranden för projekt av gemensamt intresse, och etablera minimikrav på insyn i processerna och medverkan av allmänheten, samt för att fastställa en tidsbegränsning för tillståndsförfaranden. Förslaget klargör också att projekt av gemensamt

intresse under vissa villkor får genomföras på grund av ”tvingande övervägande allmänintresse” såsom detta definieras i direktiven 92/43/EG och 2000/60/EG. Åtgärderna står i proportion till syftet att anpassa de nödvändiga nationella administrativa förfarandena för att underlätta genomförandet av huvudsakligen gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse. Det står medlemsstaterna fritt att utforma egna specifika interna förfaranden, i linje med deras respektive nationella rättssystem, för att uppfylla kraven i denna förordning.

Den föreslagna förordningen tillhandahåller en metod och en process för att utarbeta en harmoniserad systemomfattande kostnadsnyttoanalys för elektricitets- och gasrelaterade projekt av gemensamt intresse. Med utgångspunkt i denna metod ålägger förordningen de nationella tillsynsmyndigheterna och ACER att ansvara för att anslå kostnader för gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse inom dessa sektorer, i enlighet med eventuella fördelar eller positiva följder som direkt eller indirekt påverkar medlemsstaterna. Nationella tillsynsmyndigheter ombeds också att tillhandahålla lämpliga incitament genom avgifter för genomförandet av projekt av gemensamt intresse som av motiverade skäl står inför stora risker.

Slutligen fastställer förordningen gällande villkor för att avgöra huruvida ett projekt av gemensamt intresse är berättigat till ekonomiskt stöd i enlighet med förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa. Ett projekt kan vara både en studie (detta gäller för alla projekt av gemensamt intresse förutom för projekt inom oljesektorn) och arbeten (detta gäller för alla projekt av gemensamt intresse som rör smarta nät och koldioxidhantering och för el- eller gasrelaterade projekt av gemensamt intresse som uppfyller vissa villkor, särskilt villkoret om att de erhållit ett beslut om kostnadsfördelning över gränserna).

Rättslig grund

Förslaget baseras på artikel 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt artikel 171.1 ”ska unionen ställa upp en serie riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses när det gäller de transeuropeiska näten: i dessa riktlinjer ska projekt av gemensamt intresse preciseras”. I artikel 172 specificeras att riktlinjerna och de andra åtgärder som avses i artikel 171.1 ska antas genom medbeslutandeförfarande.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen gäller för detta förslag, i den mån energipolitiken inte avser ett område där unionen är ensam behörig. Energiinfrastrukturen påverkar hela Europa oavsett lands- och nationsgränser. Medlemsstaternas lagstiftning är inte anpassad till att hantera de europeiska energiinfrastrukturerna i deras helhet, och de enskilda nationella förvaltningarna saknar den kompetens som krävs. Ur ett ekonomiskt perspektiv kan energinäten bäst utvecklas när utbyggnaden planeras ur ett europeiskt perspektiv, som omfattar åtgärder på EU-nivå såväl som åtgärder på medlemsstatlig nivå, samtidigt som den inneboende kompetensen inom varje respektive nivå respekteras. Subsidiaritetsprincipen respekteras därför i den föreslagna förordningen.

Proportionalitetsprincipen och val av rättsakt

Förslaget sträcker sig inte bortom det som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen, med beaktande av de mål för energi- och klimatpolitiken som bestämts på unionsnivå och de hinder som ligger i vägen för att utveckla adekvata energiinfrastrukturer. Den valda rättsakten

är en förordning, som är till alla delar bindande och direkt tillämplig. En sådan rättsakt är nödvändig för att säkerställa att de prioriterade energiinfrastrukturerna slutförs inom utsatt tid före 2020.

I synnerhet står inrättandet av ett ramverk för tillståndsförfaranden med de behöriga myndigheterna på nationell nivå, inom vilket det finns tydliga tidsbegränsningar, och tillståndsförfarandena kan utföras i enlighet med nationella särdrag, i proportion till målsättningen att påskynda tillståndsförfarandena.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Alla budgetkonsekvenser som uppstår till följd av detta förslag behandlas i finansieringsöversikten för den föreslagna förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa.

5. VALFRIA DELAR

Upphävande av gällande lagstiftning

Om förslaget antas kommer beslut nr 1364/2006/EG att upphöra att gälla från och med 1 januari 2014. Detta kommer dock inte att påverka beviljandet, fortsättningen eller ändringen av något ekonomiskt stöd som kommissionen tillhandahåller inom ramen för ansökningsomgångar som omfattas av TEN:s nuvarande budgetförordning för projekt som avses i detta beslut, eller för TEN-E-projekt som får stöd genom strukturfonder.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget rör EES-frågor och ska därför gälla för EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut
nr 1364/2006/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om att inleda den nya strategin Europa 2020. En av prioriteringarna i Europa 2020-strategin¹⁶ är hållbar tillväxt, som ska uppnås genom främjande av en resurseffektivare, grönare och konkurrenskraftigare ekonomi. Strategin lyfter fram energiinfrastrukturer som en del av flaggskeppsinitiativet ”Ett resurseffektivt Europa” genom att understryka behovet av att så snabbt som möjligt uppgradera Europas energinät och sammanlänka dem på kontinental nivå, vilket är särskilt viktigt för att integrera förnybara energikällor.
- (2) I kommissionens meddelande ”Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk”¹⁷, följt av rådets

¹⁴ EUT C., s..

¹⁵ EUT C., s..

¹⁶ KOM(2010) 2020.

¹⁷ KOM(2010)0677.

(transport, telekommunikation och energi) slutsatser av den 28 februari 2011 och Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2011, efterlyses en ny energipolitik för att optimera nätverksutvecklingen på europeisk nivå fram till 2020 och därefter, så att unionen kan nå sina viktigaste energipolitiska mål om konkurrenskraft, hållbarhet och försörjningstrygghet.

- (3) Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 underströks behovet av att modernisera och utvidga Europas energiinfrastruktur och koppla samman näten över gränserna för att få en fungerande solidaritet mellan medlemsstaterna, tillhandahålla alternativa tillförsel- och transitvägar och energikällor och utveckla förnybara energikällor som kan konkurrera med traditionella energikällor. Det betonades också att ingen medlemsstat ska vara isolerad från de europeiska gas- och elnäten efter 2015 eller riskera sin energiförsörjning på grund av att det saknas lämpliga anslutningar.
- (4) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 fastställs riktlinjer för transeuropeiska energinät¹⁸. Målet med dessa riktlinjer (TEN-E) är att stödja fullbordandet av EU:s inre energimarknad och att samtidigt uppmuntra en rationell produktion, transport, distribution och användning av energiresurser, minska isoleringen av mindre gynnade områden och öregioner, trygga och diversifiera EU:s energiförsörjning, även genom samarbete med tredjeländer, samt bidra till hållbar utveckling och skydd av miljön.
- (5) Utvärderingar av den nuvarande TEN-E-politiken har tydligt visat att den visserligen bidrar positivt till vissa utvalda projekt genom att synliggöra dem på det politiska planet, men att den samtidigt saknar vision, fokus och flexibilitet för att åtgärda brister i infrastrukturen.
- (6) Att påskynda uppgraderingen av existerande energiinfrastruktur, och utvecklingen av ny, är avgörande för att uppnå unionens energi- och klimatpolitiska mål att fullborda den inre energimarknaden, garantera en trygg energiförsörjning, särskilt i fråga om gas och olja, minska utsläppen av växthusgaser med 20 %¹⁹, öka andelen förnybar energi i den slutgiltiga energiförbrukningen till 20 %²⁰ och höja energieffektiviteten med 20 % till 2020. Samtidigt måste unionen i ett längre perspektiv förbereda sin infrastruktur på fortsatt minskad kolanvändning i energisystemet fram till 2050.
- (7) Trots att den inre energimarknaden existerar rättsligt sett i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el²¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas²², är den fortfarande splittrad på grund av otillräckliga sammanlänkningar mellan nationella energinät. EU-omfattande integrerade nät är dock mycket viktiga för att säkerställa en konkurrenskraftig och väl fungerande integrerad marknad som främjar tillväxt, sysselsättning och hållbar utveckling.

¹⁸ EUT L 262, 22.9.2006, s. 1.

¹⁹ Eller 30 % om förhållandena är de rätta.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

²¹ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

²² EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

- (8) Unionens energiinfrastruktur bör uppgraderas för att förebygga, och öka motståndskraften mot, naturliga eller av människohand skapade katastrofer, negativa konsekvenser av klimatförändringar och hot mot infrastrukturens säkerhet, särskilt när det gäller europeisk kritisk infrastruktur enligt rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna²³.
- (9) Vikten av att använda smarta nät för att uppnå unionens energipolitiska mål har bekräftats i ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln ”Smarta nät: från innovation till utbyggnad”²⁴.
- (10) I kommissionens meddelande ”EU:s energipolitik: Samarbete med partner utanför våra gränser”²⁵ betonas att unionen i sina yttre förbindelser måste främja utvecklingen av energiinfrastruktur för att stödja den socioekonomiska utvecklingen utanför sina gränser. Unionen bör främja infrastrukturprojekt som sammanlänkar unionens energinät med energinäten i tredjeländer, särskilt grannländer och länder med vilka unionen inlett särskilt energisamarbete.
- (11) Fram till år 2020 beräknas behovet av investeringar i el- och gasöverföringsinfrastruktur av europeisk betydelse att ligga runt 200 miljarder euro. Investeringsvolymerna är avsevärt större jämfört med den tidigare utvecklingen, och detta i kombination med det brådskande behovet av att genomföra den prioriterade energiinfrastrukturen gör att det krävs nya sätt att reglera och finansiera energiinfrastruktur, särskilt gränsöverskridande sådan.
- (12) I ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar till rådet (transport, telekommunikation och energi) av den 10 juni 2011²⁶ med titeln ”Investeringsbehov och investeringsgap för energiinfrastruktur” framhålls att det finns en risk för att ungefär hälften av de investeringar som behövs fram till 2020 inte kommer att genomföras i tid, eller inte alls, på grund av hinder förknippade med tillståndsförfaranden, lagstiftning och finansiering.
- (13) I denna förordning fastställs regler för snabb utveckling av, och driftskompatibilitet för, transeuropeiska energinät för att uppnå fördragets energipolitiska mål om att säkra en fungerande inre energimarknad och en trygg energiförsörjning i unionen, främja energieffektivitet och energibesparingar och utveckling av nya och förnybara energiformer samt främja sammanlänkning av energinät. Genom dessa mål bidrar detta förslag till en smart och hållbar tillväxt för alla och medför fördelar för hela unionen när det gäller konkurrenskraft samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
- (14) Efter nära samråd med alla medlemsstater och intressenter har kommissionen ringat in tolv strategiska transeuropeiska prioriteringar för energiinfrastruktur vars genomförande fram till 2020 är av avgörande vikt för att nå unionens energi- och klimatpolitiska mål. Dessa prioriteringar sträcker sig över olika geografiska regioner

²³ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

²⁴ KOM(2011) 202 slutlig.

²⁵ KOM (2011) 539.

²⁶ SEK(2011)755.

och tematiska områden inom överföring och lagring av el, överföring och lagring av gas, infrastruktur för flytande eller komprimerad naturgas, koldioxidtransport samt oljeinfrastruktur.

- (15) Projekt av gemensamt intresse bör identifieras på grundval av gemensamma, transparenta och objektiva kriterier utifrån sitt bidrag till de energipolitiska målen. För el och gas bör de föreslagna projekten ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen. Denna plan bör särskilt beakta slutsatserna från Europeiska rådets möte den 4 februari avseende behovet av att integrera perifera energimarknader.
- (16) I syfte att efterleva artikel 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör det tillsättas regionala grupper som bör ha till uppgift att föreslå projekt av gemensamt intresse som medlemsstaterna sedan kan godkänna. För att skapa bred samsyn bör dessa regionala grupper sörja för ett nära samarbete mellan medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, projektansvariga och berörda intressenter. Samarbetet bör i möjligaste mån utgå från befintliga regionala samarbetsstrukturer för nationella tillsynsmyndigheter och systemansvariga för överföringssystem samt andra strukturer som inrättats av medlemsstaterna och kommissionen.
- (17) Förteckningen över projekt av gemensamt intresse för hela unionen bör begränsas till att endast omfatta de projekt som tillför mest till de strategiska prioriteringarna för korridorer och områden för energiinfrastruktur. Detta gör att beslut om vilka projekt som ska tas upp i förteckningen bör fattas av kommissionen, som samtidigt bör respektera medlemsstaternas rätt att godkänna projekt av gemensamt intresse som är kopplade till deras territorium. Enligt analysen i den medföljande konsekvensbedömningen uppskattas antalet sådana projekt till ett hundratal på elområdet och runt femtio på gasområdet.
- (18) Projekt av gemensamt intresse bör genomföras så fort som möjligt samt övervakas och utvärderas noga, samtidigt som den administrativa bördan för de projektansvariga bör minimeras. Kommissionen bör utse europeiska samordnare för projekt med särskilda svårigheter.
- (19) Tillståndsförfaranden bör inte leda till att den administrativa bördan blir oproportionerligt stor i förhållande till projektets omfattning eller komplexitet, eller skapa hinder för utveckling av transeuropeiska energinät och för marknadstillträde. Vid Europeiska rådets möte den 19 februari 2009 framhölls vikten av att identifiera och avlägsna hinder för investeringar, bland annat genom att effektivisera rutinerna för planering och samråd. Dessa slutsatser bekräftades ytterligare av Europeiska rådet den 4 februari 2011, som åter framhöll vikten av att effektivisera och förbättra tillståndsförfarandena och samtidigt respektera den nationella behörigheten.
- (20) Projekt av gemensamt intresse bör få prioriterad ställning nationellt för att kunna handläggas snabbt. De behöriga myndigheterna bör betrakta dem som projekt av allmänintresse. Projekt som påverkar miljön negativt bör ges tillstånd om de anses vara av väsentligt allmänintresse och uppfyller alla villkor i direktiven 92/43/EEG och 2000/60/EG.
- (21) Inrättandet av en enda behörig myndighet på nationell nivå som sammanför eller samordnar alla tillståndsförfaranden ("gemensam kontaktpunkt") bör minska

komplexiteten, öka effektiviteten och insynen samt främja samarbetet mellan medlemsstaterna.

- (22) Trots att det finns etablerade standarder för allmänhetens medverkan i beslutsprocessen på miljöområdet, behövs ytterligare åtgärder för att skapa högsta möjliga standarder för insyn och allmänhetens medverkan i alla frågor som är av betydelse för tillståndprocessen för projekt av gemensamt intresse.
- (23) Ett korrekt och samordnat genomförande av rådets ändrade direktiv 85/337/EEG och av Århus- och Esbokonventionerna bör leda till att huvudprinciperna för bedömning av miljökonsekvenser harmoniseras, även i ett gränsöverskridande sammanhang. Medlemsstaterna bör samordna sina bedömningar av projekt av gemensamt intresse och tillhandahålla gemensamma utvärderingar när så är möjligt.
- (24) Med tanke på det brådskande behovet av att utveckla energinfrastruktur måste förenklingen av tillståndsförfarandena åtföljas av en tydlig tidsfrist för de behöriga myndigheternas beslut om projektets konstruktion. Tidsfristen bör uppmuntra till större effektivitet vid fastställandet och handläggningen av förfarandena, och bör under inga omständigheter äventyra de höga standarderna för miljöskydd och allmänhetens medverkan.
- (25) Denna förordning, särskilt bestämmelserna om tillståndsgivning, allmänhetens medverkan och genomförande av projekt av gemensamt intresse, bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av internationell lagstiftning och unionslagstiftningen, exempelvis bestämmelser om skydd av miljön och människors hälsa och bestämmelser som antagits inom ramen för den gemensamma fiskeri- och havspolitik
- (26) Diskussioner om lämplig kostnadsfördelning bör baseras på en bedömning av de kostnader och fördelar som är förenade med ett infrastrukturprojekt; bedömningen bör bygga på en harmoniserad metod för analys av hela energisystemet inom ramen för de tioåriga nätutvecklingsplaner som ska tas fram av de europeiska nätverken av systemansvariga för överföringssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel²⁷ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten²⁸, och som ska ses över av byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter²⁹.
- (27) På en alltmer integrerad inre energimarknad är tydliga och transparenta regler för gränsöverskridande kostnadsfördelning nödvändiga för att påskynda investeringar i gränsöverskridande infrastruktur. Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 uppmärksammades vikten av att främja ett regelverk som är attraktivt för investeringar i näten, med tariffer på en nivå som överensstämmer med finansieringsbehoven och med en lämplig kostnadsfördelning för gränsöverskridande investeringar, samtidigt

²⁷ EUT L 211, 14.8.2009, s.15.

²⁸ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

²⁹ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

som konkurrensen och konkurrenskraften förbättras, särskilt för den europeiska industrin, och konsekvenserna för konsumenterna beaktas.

- (28) Gällande lagstiftning för den inre energimarknaden föreskriver att avgifter för tillträde till gas- och elnät ska ge adekvata incitament för investeringar. När de nationella tillsynsmyndigheterna tillämpar lagstiftningen för den inre energimarknaden bör de se till att incitament för projekt av gemensamt intresse, även incitament på längre sikt, står i proportion till det specifika projektets risknivå. Detta gäller särskilt innovativ överföringsteknik inom elsektorn som ska möjliggöra storskalig integrering av förnybar energi, distribuerade energiresurser och efterfrågerespons i sammanlänkade energinät; det gäller även gasöverföringsinfrastruktur som tillför avancerad kapacitet eller extra flexibilitet på marknaden för att möjliggöra kortfristig handel eller reservleveranser i samband med leveransstörningar.
- (29) Det europeiska energiprogrammet för återhämtning (EEPR³⁰) har påvisat mervärdet i att komplettera privat finansiering med betydande finansiellt stöd från unionen i syfte att genomföra projekt av europeiskt intresse. Vid Europeiska rådets möte den 4 februari 2011 konstaterades att vissa energiinfrastrukturprojekt kan komma att kräva begränsad offentlig finansiering som komplement till privat finansiering. I ljuset av den ekonomiska och finansiella krisen och budgetrestriktionerna bör riktat stöd genom både bidrag och finansieringsinstrument tas fram i nästa fleråriga budgetram, vilket kommer att locka nya investerare till de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur, samtidigt som bidraget från unionens budget hålls så lågt som möjligt.
- (30) Projekt av gemensamt intresse inom el, gas och koldioxid bör vara berättigade till EU-stöd för studier och, under vissa villkor, för bygg- och anläggningsarbeten inom ramen för den föreslagna förordningen om inrättande av Fonden för ett sammankopplat Europa, antingen i form av bidrag eller i form av innovativa finansieringsinstrument. På så vis kan skräddarsytt stöd erbjudas sådana projekt av gemensamt intresse som inte är bärkraftiga med det befintliga regelverket och under rådande marknadsvillkor. Sådant finansiellt stöd bör skapa nödvändiga synergier med finansiering från instrument på andra EU-politikområden. Fonden för ett sammanlänkat Europa kommer framför allt att finansiera energiinfrastruktur av europeisk betydelse, medan strukturfonderna kommer att finansiera smarta energiöverföringsnät av lokal eller regional betydelse. På så sätt kan de båda finansieringskällorna komplettera varandra.
- (31) Beslut nr 1364/2006/EG bör därför upphävas.
- (32) Eftersom målet med denna förordning – utveckling av transeuropeiska energinät samt driftskompatibilitet mellan och anslutning till dem – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

³⁰ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

KAPITEL I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs riktlinjer för en snabb utveckling av, och driftskompatibilitet för, de prioriterade korridorer och områden för transeuropeisk energiinfrastruktur som anges i bilaga I.
2. Syftet med förordningen är framför allt att
 - (a) fastställa regler för att identifiera sådana projekt av gemensamt intresse som är nödvändiga för att förverkliga dessa prioriterade korridorer och områden och som faller under de energiinfrastrukturkategorier för el, gas, olja och koldioxid som anges i bilaga II,
 - (b) underlätta ett snabbt genomförande av projekt av gemensamt intresse genom att påskynda tillståndsgivning och stärka allmänhetens medverkan,
 - (c) tillhandahålla regler för gränsöverskridande fördelning av kostnader och riskrelaterade incitament för projekt av gemensamt intresse,
 - (d) fastställa villkor för berättigande till finansiellt stöd från unionen för projekt av gemensamt intresse i enlighet med [Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa].

Artikel 2

Definitioner

Utöver de definitioner som anges i direktiven 2009/28/EG, 2009/72/EG och 2009/73/EG samt i förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 gäller följande definitioner:

1. *energiinfrastruktur*: all fysisk utrustning som är utformad för att överföra och distribuera el eller gas, transportera olja eller koldioxid eller lagra el eller gas, och som är belägen i unionen eller kopplar samman unionen och ett eller flera tredjeländer,
2. *övergripande beslut*: beslut av en behörig myndighet att bevilja eller neka tillstånd att bygga energiinfrastruktur som hör till ett projekt, utan att det påverkar några efterföljande beslut som fattas i samband med beviljande av tillträde till egendom eller senare administrativa eller rättsliga överklagandeförfaranden,
3. *projekt*: en eller flera ledningar, rörledningssystem, anläggningar, utrustningar, installationer och tillhörande infrastrukturkategorier i enlighet med bilaga II, som

syftar till att bygga ny energiinfrastruktur eller förstärka eller uppgradera existerande energiinfrastruktur,

4. *projekt av gemensamt intresse*: projekt som är nödvändiga för att förverkliga de prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur som anges i bilaga I,
5. *projektansvarig*:
 - (a) en systemansvarig för överföringssystem eller för distributionssystem eller en annan operatör eller investerare som utvecklar ett projekt av gemensamt intresse, eller
 - (b) om det finns flera systemansvariga för överföringssystem eller för distributionssystem eller flera andra operatörer eller investerare, eller grupper av dessa: den enhet med rättskapacitet i enlighet med gällande nationell lagstiftning som utsetts genom avtal mellan parterna och som kan ingå rättsliga förpliktelser och ta på sig ekonomiskt ansvar på avtalsparternas vägnar.

KAPITEL II – PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

Artikel 3

Identifiering av projekt av gemensamt intresse

1. Kommissionen ska upprätta en unionsomfattande förteckning över projekt av gemensamt intresse. Förteckningen ska ses över och vid behov uppdateras vartannat år. Den första förteckningen ska antas senast den 31 juli 2013.
2. För att identifiera projekt av gemensamt intresse ska kommissionen tillsätta en regional grupp ("gruppen") i enlighet med avsnitt 1 i bilaga III, som ska baseras på varje prioriterad korridor och varje prioriterat område samt deras respektive geografiska täckning i enlighet med bilaga I.
3. Varje grupp ska upprätta ett förslag till förteckning över projekt av gemensamt intresse i enlighet med det förfarande som anges i avsnitt 2 i bilaga III, och ska då utgå från i vad mån projekten bidrar till att förverkliga de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur i bilaga I och uppfyller kriterierna i artikel 4. Varje enskilt förslag till projekt av gemensamt intresse kräver godkännande från den eller de medlemsstater vars territorium projektet gäller.
4. Vid el- och gasprojekt som faller under kategorierna i punkterna 1 och 2 i bilaga II ska varje grupp, senast sex månader innan den unionsomfattande förteckningen i punkt 1 antas, sända in sitt förslag till förteckning över projekt av gemensamt intresse till byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ("byrån").

Vid olje- och koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna i punkterna 3 och 4 i bilaga II ska varje grupp, senast sex månader innan den unionsomfattande förteckningen i punkt 1 antas, sända in sitt förslag till förteckning över projekt av gemensamt intresse till kommissionen.

5. Vid el- och gasprojekt som faller under kategorierna i punkterna 1 och 2 i bilaga II ska byrån, senast två månader efter det att den mottagit förslagen till förteckningar över sådana projekt av gemensamt intresse som avses i punkt 4 första stycket, förse kommissionen med ett yttrande över de föreslagna förteckningarna över projekt av gemensamt intresse och i detta särskilt ta hänsyn till om kriterierna i artikel 4 tillämpats konsekvent av grupperna samt till resultaten av den analys som gjorts av Entso för el och Entso för gas i enlighet med punkt 2.6 i bilaga III.
6. Vid olje- och koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna i punkterna 3 och 4 i bilaga II ska kommissionen utvärdera hur kriterierna i artikel 4 tillämpats. Vid koldioxidprojekt som faller under kategorin i punkt 4 i bilaga II ska kommissionen även beakta deras potential att i framtiden utvidgas till att omfatta fler medlemsstater.
7. När kommissionen fattat beslut om antagande i enlighet med punkt 1, ska projekten av gemensamt intresse bli en integrerad del av berörda regionala investeringsplaner enligt artikel 12 i förordningarna (EG) nr 714/2009 och 715/2009, av berörda tioåriga nätutvecklingsplaner enligt artikel 22 i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG samt av eventuella andra nationella infrastrukturplaner. Projekten ska ges högsta möjliga prioritet i alla dessa planer.

Artikel 4 **Kriterier för projekt av gemensamt intresse**

1. Projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande allmänna kriterier:
 - (a) Projektet är nödvändigt för att förverkliga de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur i bilaga I.
 - (b) Projektet är ekonomiskt, socialt och miljömässigt bärkraftigt.
 - (c) Projektet omfattar minst två medlemsstater, antingen genom att det direkt överskrider en eller flera medlemsstaters gränser eller genom att det är beläget på en medlemsstats territorium och har en betydande gränsöverskridande verkan i enlighet med punkt 1 i bilaga IV.
2. Vidare ska följande specifika kriterier gälla för projekt av gemensamt intresse som faller under specifika energiinfrastrukturkategorier:
 - (a) Vid elöverförings- och ellagringsprojekt som faller under kategorierna i punkt 1 a–d i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till minst ett av följande specifika kriterier:
 - Marknadsintegration, konkurrens och systemflexibilitet.
 - Hållbarhet, bland annat genom överföring av förnybar energiproduktion till stora förbrukningscentrum och lagringsplatser.
 - Driftskompatibilitet och säker systemdrift.

- (b) Vid projekt som faller under kategorierna i punkt 2 i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till minst ett av följande specifika kriterier:
- Marknadsintegration, driftskompatibilitet och systemflexibilitet.
 - Försörjningstrygghet, bland annat genom diversifiering av försörjningskällor, leverantörer och tillförselvägar.
 - Konkurrens, bland annat genom diversifiering av försörjningskällor, leverantörer och tillförselvägar.
 - Hållbarhet.
- (c) Vid gasprojekt för smarta nät som faller under kategorin i punkt 1 e i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till minst en av följande specifika funktioner:
- Integrering och involvering av nätanvändare som ställer nya tekniska krav på tillgång och efterfrågan på el.
 - Effektivitet och driftskompatibilitet vid överföring och distribution av el i den dagliga nätdriften.
 - Nätsäkerhet, systemkontroll och försörjningskvalitet.
 - Optimerad planering av framtida kostnadseffektiva investeringar i näten.
 - Fungerande marknad och kundservice.
 - Involvering av slutanvändarna i styrningen av deras energianvändning.
- (d) Vid oljetransportprojekt som faller under kategorierna i punkt 3 i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till följande tre specifika kriterier:
- Försörjningstrygghet genom minskat beroende av en enda försörjningskälla eller en enda tillförselväg.
 - Effektiv och hållbar resursanvändning genom minskade miljörisker.
 - Driftskompatibilitet.
- (e) Vid koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna i punkt 4 i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till följande tre specifika kriterier:
- Koldioxidutsläpp undviks till låg kostnad, samtidigt som en trygg energiförsörjning bevaras.
 - Uthålligare och säkrare koldioxidtransporter.
 - Effektiv resursanvändning genom att möjliggöra anslutning av flera källor och lagringsplatser för koldioxid via gemensam infrastruktur och genom att minska miljöbelastningen och miljöriskerna.

3. Vid projekt som faller under kategorierna i punkterna 1–3 i bilaga II ska de kriterier som anges i denna artikel utvärderas i enlighet med indikatorerna i punkterna 2–5 i bilaga IV.
4. Vid rangordning av projekt som bidrar till genomförandet av samma prioritet ska vederbörlig hänsyn även tas till hur angeläget varje projekt är för att uppnå de energipolitiska målen om marknadsintegration, konkurrens, hållbarhet och försörjningstrygghet, hur många medlemsstater som berörs av det föreslagna projektet samt hur det kompletterar andra föreslagna projekt. Vid projekt som faller under kategorin i punkt 1 e i bilaga II ska vederbörlig hänsyn även tas till antalet användare som berörs av projektet samt den årliga energiförbrukningen och andelen energiproduktion från icke-reglerbara källor i användarnas geografiska område.

Artikel 5 **Genomförande och övervakning**

1. Projektansvariga ska genomföra projekt av gemensamt intresse i enlighet med en genomförandeplan som innehåller en tidtabell för genomförbarhetsstudier och förberedande studier, myndighetsgodkännande, konstruktion och idrifttagning, samt det schema för tillståndsgivning som avses i artikel 11.3. Systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem eller andra operatörer ska driva projekt av gemensamt intresse inom sitt område.
2. Byrån och grupperna ska övervaka hur projekten av gemensamt intresse fortskrider. Grupperna får begära in ytterligare information som tillhandahålls i enlighet med punkterna 3, 4 och 5, verifiera informationen på plats och kalla till möten med berörda parter. Grupperna får även begära att byrån vidtar åtgärder för att underlätta genomförandet av projekt av gemensamt intresse.
3. Senast den 31 mars året efter det att ett projekt valts ut som projekt av gemensamt intresse i enlighet med artikel 4 ska de projektansvariga lämna in en årsrapport, vid projekt som faller under kategorierna i punkterna 1 och 2 i bilaga II till byrån och vid projekt som faller under kategorierna i punkterna 3 och 4 i bilaga II till respektive grupp. Rapporten ska innehålla uppgifter om
 - (a) hur utvecklingen, konstruktionen och idrifttagningen av projektet fortskrider, särskilt i fråga om tillståndsgivning och samrådsförfaranden,
 - (b) eventuella förseningar jämfört med genomförandeplanen samt andra svårigheter som uppstått.
4. Senast tre månader efter det att byrån mottagit årsrapporterna ska den förse grupperna med en konsoliderad rapport för de projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkterna 1 och 2 i bilaga II, och i denna rapport utvärdera vilka framsteg som gjorts och i förekommande fall föreslå åtgärder för att komma till rätta med förseningar och svårigheter. Byrån ska även, i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.8 och 6.9 i förordning (EG) nr 713/2009, utvärdera huruvida de unionsomfattande nätutvecklingsplanerna för prioriterade korridorer och områden för energiinfrastruktur enligt bilaga I har genomförts på ett konsekvent sätt.

5. Varje år ska de berörda behöriga myndigheterna i artikel 9 vid det möte som de ska hålla efter att ha mottagit årsrapporterna i punkt 3 rapportera till respektive grupp om hur långt projekten av gemensamt intresse inom deras territorium har kommit och om det har uppstått några förseningar.
6. Om idrifttagningen av ett projekt av gemensamt intresse utan giltigt skäl försenas med mer än två år jämfört med genomförandeplanen gäller följande:
 - (a) Den projektansvarige ska acceptera investeringar från en eller flera andra operatörer eller investerare för att genomföra projektet. Den systemansvarige på vars territorium investeringen görs ska förse den eller de operatörer eller den eller de investerare som genomför projektet med all information som behövs för att genomföra investeringen, och ska ansluta nya tillgångar till överföringsnätet samt överlag efter bästa förmåga underlätta investeringen och en säker, pålitlig och effektiv drift och underhåll av projektet av gemensamt intresse.
 - (b) Kommissionen får utlysa en förslagsinfordran, där alla projektansvariga är välkomna att lämna in förslag om att slutföra projektet inom en överenskommen tidsram.
7. Ett projekt av gemensamt intresse får avlägsnas från den unionsomfattande förteckningen över projekt av gemensamt intresse i enlighet med förfarandet i artikel 3.1 andra meningen, om
 - (a) den kostnadsnyttoanalys för hela energisystemet som genomförts av Entso i enlighet med punkt 6 i bilaga III inte påvisar ett positivt resultat för projektet,
 - (b) projektet inte längre ingår i den tioåriga nätutvecklingsplanen,
 - (c) upptagningen i den förteckning som avses i artikel 3.1 baserades på felaktig information som var avgörande för beslutet.
 - (d) projektet inte är förenligt med gällande unionslagstiftning.

Projekt som avlägsnas från den unionsomfattande förteckningen förlorar alla rättigheter och skyldigheter för projekt av gemensamt intresse som följer av denna förordning. Denna artikel ska inte påverka eventuellt finansiellt stöd från unionen som utbetalats till projektet innan beslutet om att avlägsna det från förteckningen fattades.

Artikel 6 **Europeiska samordnare**

1. Om det uppstår stora svårigheter i genomförandet av ett projekt av gemensamt intresse, får kommissionen utse en europeisk samordnare för en tidsperiod på upp till ett år och med möjlighet till förlängning två gånger.
2. Den europeiska samordnaren ska utföra följande uppgifter:

- (a) Främja det eller de projekt som han eller hon utsetts till europeisk samordnare för samt en gränsöverskridande dialog mellan de projektansvariga och alla berörda intressenter.
 - (b) Vid behov bistå alla parter med att höra berörda intressenter och med att inhämta nödvändiga tillstånd för projektet eller projekten.
 - (c) Se till att de berörda medlemsstaterna tillhandahåller lämpligt stöd och strategisk ledning för förberedandet och genomförandet av projektet eller projekten.
 - (d) Varje år överlämna en rapport till kommissionen om hur projektet eller projekten fortskrider och om svårigheter eller hinder som avsevärt kan försena idrifttagningen. Kommissionen ska vidarebefordra rapporten till de berörda grupperna och till Europaparlamentet.
- 3. Den europeiska samordnaren ska väljas utifrån sina erfarenheter av de specifika arbetsuppgifter som ska utföras för det eller de aktuella projekten.
 - 4. Beslutet att utse den europeiska samordnaren ska innehålla en uppdragsbeskrivning med information om uppdragets längd, specifika arbetsuppgifter och deras tidsramar samt arbetsmetoder. Samordningsinsatsen ska stå i proportion till projektets eller projektens komplexitet och beräknade kostnader.
 - 5. De berörda medlemsstaterna ska samarbeta med den europeiska samordnaren när han eller hon utför sina uppgifter enligt punkterna 2 och 4.

KAPITEL III – Tillståndsgivning och allmänhetens medverkan

Artikel 7

System av gemensamt intresse

- 1. För att påskynda tillståndsförfarandena och öka allmänhetens medverkan ska bestämmelserna i detta kapitel gälla alla projekt av gemensamt intresse.

Artikel 8

Prioritering av projekt av gemensamt intresse

- 1. Projekt av gemensamt intresse ska tillerkännas största möjliga nationella betydelse och behandlas därefter i tillståndsförfaranden, i den mån och på det sätt sådan behandling föreskrivs i nationell lagstiftning för motsvarande typ av energiinfrastruktur.
- 2. Vid antagandet av den unionsomfattande förteckningen över projekt av gemensamt intresse ska det fastställas att det rör sig om projekt av allmänintresse som är nödvändiga i de berörda medlemsstaterna, och de ska erkännas som sådana av samtliga berörda parter.

3. För att ärenden som rör projekt av gemensamt intresse ska handläggas på ett effektivt sätt ska de projektansvariga och alla berörda myndigheter se till att ärendena ges största möjliga förmånsbehandling i fråga om resurstilldelning.
4. För att respektera tidsfristerna i artikel 11 och minska den administrativa bördan för slutförandet av projekt av gemensamt intresse ska medlemsstaterna senast nio månader efter det att denna förordning har trätt i kraft vidta åtgärder för att effektivisera förfarandena för miljökonsekvensbedömningar. Dessa åtgärder ska inte påverka skyldigheter som följer av unionens lagstiftning.

Kommissionen ska senast tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft utfärda riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna att fastställa lämpliga åtgärder och garantera en samstämmig tillämpning av förfarandena för miljökonsekvensbedömningar enligt EU:s lagstiftning om projekt av gemensamt intresse.

5. När det gäller de miljökonsekvenser som avses i artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG och artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG ska projekt av gemensamt intresse anses vara av allmänintresse, och får anses vara av "väsentligt allmänintresse", om alla villkor som anges i dessa direktiv är uppfyllda.

Om kommissionens yttrande krävs i enlighet med direktiv 92/43/EEG ska kommissionen och den behöriga myndighet som avses i artikel 9 se till att beslutet om ett projekts "väsentliga allmänintresse" fattas inom den tidsfrist som anges i artikel 11.1.

Artikel 9 **Organisering av tillståndprocessen**

1. Varje medlemsstat ska senast sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft utse en behörig nationell myndighet som ska ansvara för att underlätta och samordna tillståndprocessen för projekt av gemensamt intresse och för att utföra uppgifterna i tillståndprocessen enligt detta kapitel.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta krav enligt unionslagstiftningen och internationell lagstiftning ska den behöriga myndigheten utfärda det övergripande beslutet inom den tidsgräns som anges i artikel 11.1, i enlighet med ett av följande scheman:
 - (a) Integrerat schema: Det övergripande beslutet från den behöriga myndigheten är det enda rättsligt bindande beslutet efter det formella tillståndsförfarandet. Om andra myndigheter berörs av projektet kan dessa, i enlighet med nationell lagstiftning, lämna sina yttranden som bidrag till förfarandet, och dessa yttranden ska beaktas av den behöriga myndigheten.
 - (b) Samordnat schema: Det övergripande beslutet får omfatta flera enskilda rättsligt bindande beslut från den behöriga myndigheten och andra berörda myndigheter. Den behöriga myndigheten ska från fall till fall fastställa en rimlig tidsgräns inom vilken de enskilda besluten måste fattas. Den behöriga myndigheten får fatta ett enskilt beslut på en annan berörd nationell myndighets vägnar om beslutet från den myndigheten inte meddelas inom

tidsgränsen och dröjsmålet saknar giltigt skäl. Den behöriga myndigheten får åsidosätta ett enskilt beslut från en annan nationell myndighet om den anser att den myndigheten inte har styrkt beslutet med tillräckliga belägg. Den behöriga myndigheten ska se till att tillämpliga krav i internationell lagstiftning och unionslagstiftningen respekteras och ska vederbörligen motivera sitt beslut.

3. Om ett projekt av gemensamt intresse kräver att beslut fattas i två eller flera medlemsstater, ska varje behörig myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att få till stånd ett effektivt och ändamålsenligt samarbete och samordning, bland annat genom att följa Esbokkonventionen och bestämmelserna i artikel 11.3. Medlemsstaterna ska eftersträva gemensamma förfaranden, särskilt för miljökonsekvensbedömningen.
4. Medlemsstaterna ska sträva efter att se till att överklaganden som avser sakfel eller formella fel i ett övergripande beslut handläggs så effektivt som möjligt.

Artikel 10

Insyn och allmänhetens medverkan

1. För att förbättra insynen för alla berörda intressenter ska den behöriga myndigheten senast nio månader efter det att denna förordning har trätt i kraft offentliggöra en handbok med förfaranden för tillståndsprocessen, som ska gälla för projekt av gemensamt intresse. Handboken ska uppdateras efter behov och göras tillgänglig för allmänheten. Handboken ska åtminstone innehålla den information som anges i punkt 1 i bilaga VI.
2. Utan att det påverkar några krav enligt Århus- och Esbokkonventionerna och tillämplig unionslagstiftning ska alla parter som medverkar i tillståndsprocessen följa principerna för allmänhetens medverkan enligt punkt 2 i bilaga VI.
3. Senast tre månader efter det att tillståndsprocessen inletts i enlighet med artikel 11.1 a ska den projektansvarige utarbeta ett koncept för allmänhetens medverkan och lämna in det till den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska begära in ändringar eller godkänna konceptet för allmänhetens medverkan inom en månad. Konceptet ska minst innehålla den information som anges i punkt 3 i bilaga VI.
4. Den projektansvarige eller, om detta föreskrivs i nationell lagstiftning, den behöriga myndigheten ska genomföra minst ett offentligt samråd innan ansökan skickas in till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 11.1 a. Syftet med det offentliga samrådet är att informera de intressenter som avses i punkt 2 a i bilaga VI om projektet i ett tidigt skede samt fastställa den lämpligaste platsen eller sträckningen och de frågor som ska tas upp i ansökan. Minimikraven för det offentliga samrådet anges i punkt 4 i bilaga VI. En rapport som sammanfattar resultaten av den verksamhet som har bedrivits med tanke på allmänhetens medverkan innan ansökan lämnas in ska utarbetas av den projektansvarige och skickas in tillsammans med ansökan till den behöriga myndigheten, som ska ta vederbörlig hänsyn till dessa resultat när den fattar det övergripande beslutet.
5. Om ett projekt överskrider två eller flera medlemsstaters gränser ska de offentliga samråden i enlighet med punkt 4 i varje berörd medlemsstat genomföras senast två

månader efter det att det första offentliga samrådet inleddes i någon av dessa medlemsstater.

6. Om ett projekt kan antas få betydande skadliga gränsöverskridande verkningar i en eller flera angränsande medlemsstater och artikel 7 i direktiv 85/33/EEG samt Esbokkonventionen är tillämpliga, ska information om detta göras tillgänglig för den behöriga myndigheten i den eller de angränsande medlemsstaterna. Den behöriga myndigheten i den eller de angränsande medlemsstaterna ska meddela huruvida den önskar delta i de offentliga samråden.
7. Den projektansvarige eller, om detta föreskrivs i nationell lagstiftning, den behöriga myndigheten ska inrätta och regelbundet uppdatera en projektwebbplats som ska innehålla relevant information om projektet och som ska länkas till kommissionens webbplats och uppfylla kraven i punkt 5 i bilaga VI. Kommersiellt känslig information ska behandlas konfidentiellt.

De projektansvariga ska dessutom offentliggöra relevant information genom andra lämpliga informationsmedel som allmänheten har obehindrad tillgång till.

Artikel 11

Tillståndsprocessens längd och genomförande

1. Tillståndsprocessen består av två faser och får vara i högst tre år, enligt följande:
 - (a) Förfarandet före ansökan, som omfattar perioden från tillståndsprocessens startdatum och fram till dess att den inlämnade ansökan godtas av den behöriga myndigheten, får vara i högst två år.

För att tillståndsprocessens startdatum ska kunna fastställas, ska den eller de projektansvariga skriftligen anmäla projektet till den behöriga myndigheten i den eller de berörda medlemsstaterna och inbegripa en rimligt detaljerad beskrivning av projektet. Senast två veckor efter det att den behöriga myndigheten har mottagit anmälan ska den godta eller, om den inte anser att projektet har uppnått tillräcklig mognad för en tillståndsprocess, avvisa anmälan skriftligen. Om anmälan avvisas ska den behöriga myndigheten motivera sitt beslut. Den dag då den behöriga myndigheten undertecknar sitt godtagande av anmälan ska anses utgöra startdatum för tillståndsprocessen. När två eller flera medlemsstater är berörda ska tillståndsprocessens startdatum vara den dag då den sista berörda behöriga myndigheten godtar anmälan.
 - (b) Det formella tillståndsförfarandet, som omfattar perioden från det att den inlämnade ansökan godtas och fram till dess att den behöriga myndigheten fattar ett övergripande beslut, får vara i högst ett år. Denna tidsfrist får förkortas av medlemsstaterna om de anser det lämpligt.
2. Senast en månad efter tillståndsprocessens startdatum i enlighet med punkt 1 a ska den behöriga myndigheten, i nära samarbete med övriga berörda myndigheter, fastställa hur omfattande material och hur detaljerad information den projektansvarige ska skicka in i sin ansökan om ett övergripande beslut. När detta fastställs ska den checklista som avses i punkt 1 e i bilaga VI tjäna som utgångspunkt. För detta ändamål ska det anordnas minst ett möte mellan den

behöriga myndigheten och den projektansvarige samt, om den behöriga myndigheten anser det lämpligt, andra berörda myndigheter och intressenter. En detaljerad beskrivning av ansökan, som ska innehålla resultaten av detta möte, ska skickas till den projektansvarige och göras tillgänglig för allmänheten senast en månad efter mötet.

3. Senast tre månader efter tillståndsprocessens startdatum i enlighet med punkt 1 a ska den behöriga myndigheten i nära samarbete med den projektansvarige och andra berörda myndigheter, och med beaktande av resultaten av den verksamhet som bedrivits i enlighet med punkt 2, utarbeta ett detaljerat schema för tillståndsprocessen och åtminstone ange följande:
 - (a) Beslut och yttranden som ska inhämtas.
 - (b) Myndigheter, intressenter och allmänhet som sannolikt berörs.
 - (c) Förfarandets olika etapper och deras längd.
 - (d) Viktigare delmål som ska uppnås och deras tidsfrister inför det övergripande beslut som ska fattas.
 - (e) Planerade resurser från myndigheternas sida och eventuella ytterligare resursbehov.

Vid projekt som överskrider två eller flera medlemsstaters gränser ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna jämkas samman sina tidtabeller och utarbeta ett gemensamt schema.

4. Den projektansvarige ska se till att ansökan är fullständig och av tillfredsställande kvalitet, och ska begära ett yttrande om detta från den behöriga myndigheten så tidigt som möjligt under förfarandet före ansökan. Den projektansvarige ska samarbeta med den behöriga myndigheten för att hålla tidsfristerna och följa det detaljerade schemat i punkt 3.
5. Senast en månad efter det att den behöriga myndigheten har mottagit ansökan ska den vid behov begära in ytterligare information från den projektansvarige, dock bara i sådana frågor som tas upp i den detaljerade beskrivningen av ansökan. Senast en månad efter det att den behöriga myndigheten har mottagit den fullständiga ansökan ska den godta den skriftligen. Därefter får ytterligare information begäras in endast om det motiveras av nya omständigheter och förklaras på vederbörligt sätt av den behöriga myndigheten.
6. Om tidsfristen för det övergripande beslutet löper ut, ska den behöriga myndigheten informera den behöriga gruppen om vilka åtgärder den har vidtagit eller ska vidta för att slutföra tillståndsprocessen med minsta möjliga försening. Gruppen får begära att den behöriga myndigheten regelbundet rapporterar om vilka framsteg som har gjorts i detta avseende.
7. Tidsfristerna i ovanstående bestämmelser ska inte påverka skyldigheter som följer av internationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

KAPITEL IV – Reglering

Artikel 12

Kostnadsnyttoanalyser som omfattar hela energisystemet

1. Senast en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft ska Entso för el och Entso för gas förse byrån och kommissionen med sin respektive metod – bland annat i fråga om nät- och marknadsmodeller – för en harmoniserad kostnadsnyttoanalys på unionsnivå som omfattar hela energisystemet och avser projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II. Metoden ska utarbetas i enlighet med de principer som anges i bilaga V.
2. Senast tre månader efter det att byrån har mottagit metoden ska den, efter formella samråd med de organisationer som företräder samtliga berörda intressenter, förse kommissionen med ett yttrande om den.
3. Senast tre månader efter det att kommissionen har mottagit byråns yttrande ska den utfärda ett yttrande om metoden.
4. Senast tre månader efter det att Entso för el och Entso för gas har mottagit kommissionens yttrande ska de anpassa sin metod i enlighet med detta och skicka in den till kommissionen för godkännande.
5. Senast två veckor efter kommissionens godkännande ska Entso för el och Entso för gas offentliggöra metoden på sina webbplatser. På begäran ska de tillhandahålla kommissionen och byrån de uppsättningar inmatningsdata som beskrivs i punkt 1 i bilaga V samt andra relevanta uppgifter om nät, lastflöde och marknaden på ett tillräckligt exakt sätt i enlighet med nationell lagstiftning och tillämpliga konfidentialitetsavtal. Uppgifterna ska vara giltiga den dag då de begärs in. Kommissionen och byrån ska se till att de mottagna uppgifterna behandlas konfidentiellt både av dem själva och av alla parter som utför analysarbete åt dem på grundval av de uppgifterna.
6. Metoden ska uppdateras och förbättras regelbundet genom tillämpning av förfarandet i punkterna 1–5. Byrån får, efter formella samråd med de organisationer som företräder alla berörda intressenter och med kommissionen, begära sådana uppdateringar och förbättringar genom att motivera det på vederbörligt sätt och ange rimliga tidsfrister.
7. Metoden ska tillämpas på kostnadsnyttoanalysen i alla efterföljande tioåriga nätutvecklingsplaner för el och gas som tas fram av Entso för el och Entso för gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009.
8. Senast den 31 december 2016 ska Entso för el och Entso för gas tillsammans tillhandahålla kommissionen och byrån en gemensam modell för el- och gasmarknaderna respektive el- och gasnäten, bland annat i fråga om överföring och lagring av både el och gas, som omfattar de prioriterade korridorer och områden som anges i bilaga I och som utarbetats i enlighet med principerna i bilaga V. När

modellen godkänts av kommissionen i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4, ska den inkluderas i metoden.

Artikel 13

Möjliggörande av investeringar med gränsöverskridande verkningar

1. Investeringskostnaderna för ett projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II ska bäras av de systemansvariga för överföringsystemen i den eller de medlemsstater där projektet tillför en positiv nettoeffekt, och ska finansieras av nätanvändarna genom avgifter för nättillträde.

Bestämmelserna i denna artikel ska inte gälla projekt av gemensamt intresse som har beviljats undantag i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG eller artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009.

2. När de nationella tillsynsmyndigheterna fastställer eller godkänner tariffer i enlighet med artikel 37.1 a i direktiv 2009/72/EG och artikel 41.1 a i direktiv 2009/73/EG, ska de beakta de faktiska kostnader som uppstått för en systemansvarig för ett överföringssystem eller en annan projektansvarig till följd av investeringar eller gränsöverskridande fördelning av tillhörande kostnader enligt punkt 3, om dessa kostnader motsvarar kostnaderna för en effektiv och strukturellt jämförbar systemansvarig.
3. Utan att det påverkar investeringar i projekt av gemensamt intresse på grundval av ömsesidiga överenskommelser mellan de berörda systemansvariga för överföringssystemen, ska de nationella tillsynsmyndigheterna gemensamt godkänna investeringar och besluta om gränsöverskridande fördelning av tillhörande kostnader för projekt, eller projektpaket, av gemensamt intresse och om inkludering av investeringskostnaderna i överföringstarifferna.
4. Den ansvarige eller de ansvariga för ett projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II ska regelbundet informera samtliga berörda nationella tillsynsmyndigheter om hur projektet fortskrider och om vilka kostnader och verkningar det konstaterats medföra. Så snart ett projekt av gemensamt intresse som har valts ut i enlighet med artikel 3 och som faller under kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II har uppnått tillräcklig mognad, ska den projektansvarige tillställa de berörda nationella tillsynsmyndigheterna en investeringsförfrågan med en gränsöverskridande kostnadsfördelning, tillsammans med följande:
 - (a) En kostnadsnyttoanalys på grundval av den metod som utarbetats i enlighet med artikel 12.
 - (b) En affärsplan med en analys av projektets ekonomiska bärkraft, bland annat i fråga om den finansieringslösning som valts, och, vid projekt av gemensamt intresse som faller under kategorin i punkt 2 i bilaga I, resultaten av marknadstester.

Om ett projekt drivs av flera operatörer eller investerare, ska de inge sin förfrågan gemensamt.

Vid projekt som ingår i den första unionsomfattande förteckningen över projekt av gemensamt intresse ska de projektansvariga inge sin förfrågan senast den 30 september 2013.

När de nationella tillsynsmyndigheterna har mottagit en investeringsförfrågan ska de utan dröjsmål sända en kopia av den till byrån i informationssyfte.

De nationella tillsynsmyndigheterna och byrån ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.

5. Senast sex månader efter det att den sista förfrågan mottagits av den sista av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna ska de nationella tillsynsmyndigheterna, efter samråd med den eller de projektansvariga, fatta ett gemensamt beslut om fördelningen av de investeringskostnader som bäras av varje systemansvarig i projektet samt om kostnadernas inkludering i nättarifferna. De nationella tillsynsmyndigheterna får besluta att fördela endast en del av kostnaderna eller att fördela kostnaderna inom ett paket av flera projekt av gemensamt intresse.

Vid beslut om gränsöverskridande fördelning av kostnader ska hänsyn tas till projektets eller projektens ekonomiska, sociala och miljömässiga kostnader och fördelar i de berörda medlemsstaterna och till det eventuella behovet av finansiellt stöd.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål meddela byrån sitt beslut och samtidigt lämna all relevant information om beslutet. Informationen ska särskilt innehålla en detaljerad redogörelse för de faktorer som legat till grund för kostnadsfördelningen mellan medlemsstaterna, exempelvis följande:

- (a) En analys av effekterna, bland annat för nättarifferna, i var och en av de berörda medlemsstaterna.
- (b) En analys av den affärsplan som avses i punkt 4 b.
- (c) Positiva regionala eller unionsomfattande externa effekter som projektet skulle få.
- (d) Resultatet av samrådet med den eller de projektansvariga.

Beslutet om kostnadsfördelning ska offentliggöras.

6. Om de nationella tillsynsmyndigheterna inte har nått en överenskommelse om investeringsförfrågan senast sex månader efter det att denna mottagits av den sista av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, ska de utan dröjsmål informera byrån.

I detta fall, eller efter en gemensam begäran från de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, ska beslutet om den investeringsförfrågan med gränsöverskridande kostnadsfördelning som avses i punkt 4, samt om hur investeringskostnaderna ska återspeglas i tarifferna, fattas av byrån senast tre månader efter det att den blivit inkopplad.

Innan byrån fattar sitt beslut ska den samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och den eller de projektansvariga. Den tremånadersperiod som

avses i andra stycket får förlängas med två månader om byrån begär in ytterligare information. Den förlängda tidsfristen ska börja löpa dagen efter det att den fullständiga informationen inkommit.

Beslutet om kostnadsfördelning ska offentliggöras.

7. Byrån ska utan dröjsmål förse kommissionen med en kopia av samtliga beslut tillsammans med all relevant information om vart och ett av besluten. Informationen får lämnas i samlad form. Kommissionen ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.
8. Kostnadsfördelningen ska inte påverka rätten för systemansvariga för överföringssystem att ansöka om, och för nationella tillsynsmyndigheter att godkänna, avgifter för nättillträde i enlighet med artikel 32 i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.

Artikel 14 **Incitament**

1. Om en projektansvarig löper högre risker vid utveckling, konstruktion, drift eller underhåll av ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av kategorierna i punkterna 1 och 2 i bilaga II, med undantag för pumpkraftverksprojekt, jämfört med risker som normalt uppstår vid ett jämförbart infrastrukturprojekt, och om dessa risker inte omfattas av undantag i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG eller artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009, ska de nationella tillsynsmyndigheterna se till att lämpliga incitament ges till det projektet vid tillämpning av artikel 37.8 i direktiv 2009/72/EG, artikel 41.8 i direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.
2. När de nationella tillsynsmyndigheterna beslutar om beviljande av sådana incitament ska de beakta resultaten av den kostnadsnyttoanalys som ska göras på grundval av metoden i artikel 12, särskilt de positiva regionala eller unionsomfattande externa effekter som projektet genererar. De nationella tillsynsmyndigheterna ska vidare analysera de specifika riskerna för den eller de projektansvariga, de åtgärder som vidtagits för att minska riskerna samt frågan om huruvida projektets riskprofil är försvarbar med tanke på de positiva nettoeffekter det ger jämfört med ett alternativ med lägre risk. Risker som berättigar till incitament ska särskilt ha anknytning till ny överföringsteknik, både landbaserad och havsbaserad, otillräcklig kostnadsåtervinning samt risker under utvecklingen.
3. Det incitament som beviljas genom beslutet ska beakta riskens särskilda karaktär och omfatta
 - (a) regler för förhandsinvesteringar, eller
 - (b) regler för erkännande av de faktiska kostnader som uppstått innan projektet tas i drift, eller
 - (c) regler för medgivande av extra avkastning på det kapital som investerats i projektet, eller

- (d) alla andra åtgärder som anses nödvändiga och lämpliga.
- 4. Senast den 31 december 2013 ska byrån, i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 713/2009, utfärda riktlinjer för
 - (a) de incitament som avses i punkt 1, på grundval av en jämförelse av bästa praxis från nationella tillsynsmyndigheter,
 - (b) en gemensam metod för att utvärdera de högre risker som investeringar i el- och gasöverföringsprojekt medför.
- 5. Senast den 31 juli 2013 ska varje nationell tillsynsmyndighet offentliggöra sin metod och de kriterier som har använts för att utvärdera investeringar i el- och gasöverföringsprojekt och de högre risker dessa medför.
- 6. Kommissionen får utfärda riktlinjer för de incitament som anges i denna artikel, i enlighet med artikel 18.1–18.3 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 23.1 i förordning (EG) nr 715/2009.

KAPITEL V – Finansiering

Artikel 15

Projekt som är berättigade till unionens finansiella stöd

- 1. Projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkterna 1, 2 och 4 i bilaga II ska vara berättigade till unionens finansiella stöd i form av bidrag för studier och finansieringsinstrument i enlighet med bestämmelserna i [Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa].
- 2. Projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II, med undantag för pumpkraftverksprojekt, ska även vara berättigade till unionens finansiella stöd i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten i enlighet med bestämmelserna i [Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa], om de genomförs i enlighet med förfarandet i artikel 5.6 b eller om de uppfyller följande kriterier.
 - (a) Den projektspecifika kostnadsnyttoanalysen enligt artikel 13.4 a styrker att det finns betydande positiva externa effekter, exempelvis försörjningstrygghet, solidaritet eller innovation.
 - (b) Projektet är inte kommersiellt bärkraftigt enligt affärsplanen och andra bedömningar som gjorts, särskilt av potentiella investerare eller långivare. Vid bedömningen av projektets kommersiella bärkraft ska hänsyn tas till beslutet om incitament och dess motivering enligt artikel 14.3.
 - (c) Projektet har blivit föremål för ett beslut om gränsöverskridande kostnadsfördelning i enlighet med artikel 13 eller, vid projekt som har beviljats

undantag i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG eller artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009, ett yttrande om sin kommersiella bärkraft från de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna och byrån.

3. Projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkt 1 e och punkt 4 i bilaga II ska även vara berättigade till unionens finansiella stöd i form av bidrag för bygg- och anläggningsarbeten i enlighet med bestämmelserna i [Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa], om de projektansvariga tydligt kan visa att projekten har betydande positiva externa effekter och saknar kommersiell bärkraft.

KAPITEL VI – Slutbestämmelser

Artikel 16

Rapportering och utvärdering

Kommissionen ska senast 2017 offentliggöra en rapport om genomförandet av projekt av gemensamt intresse. Rapporten ska innehålla en utvärdering av följande:

- (a) Framstegen i fråga om utveckling, konstruktion och idrifttagning av projekt av gemensamt intresse som har valts ut i enlighet med artikel 3, samt eventuella förseningar och andra svårigheter som uppstått.
- (b) De medel som unionen anslagit och utbetalat för projekt av gemensamt intresse i enlighet med bestämmelserna i [Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa], i förhållande till totalvärdet av finansierade projekt av gemensamt intresse.
- (c) I el- och gassektorerna: hur graden av sammanlänkning mellan medlemsstaterna utvecklats och hur detta har slagit igenom på energipriserna, samt antalet avbrott som konstaterats i nätsystemen, orsakerna till dem och kostnaderna för dem.
- (d) I fråga om tillståndsgivning och allmänhetens medverkan:
 - Den genomsnittliga och maximala längden på tillståndsförfaranden för projekt av gemensamt intresse, samt på varje fas av tillståndsförfarandet, jämfört med tidsgränserna för de ursprungliga viktigare delmål som avses i artikel 11.3.
 - Motståndet mot projekt av gemensamt intresse (framför allt antalet skriftliga invändningar under det offentliga samrådsförfarandet och antalet rättsliga åtgärder).
- (e) I fråga om reglering:
 - Hur många projekt av gemensamt intresse som har blivit föremål för gränsöverskridande kostnadsfördelning i enlighet med artikel 13.

- Hur många och vilken typ av projekt av gemensamt intresse som har fått särskilda incitament i enlighet med artikel 14.

Artikel 17 **Information och offentlighet**

Kommissionen ska upprätta en informationsplattform som är lättillgänglig för allmänheten. Plattformen ska innehålla följande information:

- (a) Allmän, regelbundet uppdaterad information, bland annat geografiska uppgifter, för varje projekt av gemensamt intresse.
- (b) Genomförandeplanen för varje projekt av gemensamt intresse.
- (c) De viktigaste resultaten från den kostnadsnyttoanalys som gjorts på grundval av metoden i artikel 12 för de berörda projekten av gemensamt intresse, utom när det handlar om kommersiellt känslig information.

Artikel 18 **Övergångsbestämmelser**

Denna förordning ska inte påverka beslut om beviljat, fortsatt eller ändrat finansiellt stöd från kommissionen på grundval av ansökningsomgångar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007³¹ för projekt som förtecknas i bilagorna I och III till beslut 1364/2006/EG eller på grundval av de mål som ska uppnås utifrån de relevanta utgiftskategorierna för det transeuropeiska energinätet i rådets förordning (EG) nr 1083/2006³².

Artikel 19 **Upphävande**

Beslut nr 1364/2006/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014. Inga rättigheter ska följa av denna förordning för projekt som förtecknas i bilagorna I och III till beslut nr 1364/2006/EG.

Artikel 20 **Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

³¹ EUT L 162, 22.6.2007, s. 1.

³² EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden

BILAGA I

PRIORITERADE KORRIDORER OCH OMRÅDEN FÖR ENERGIINFRASTRUKTUR

Denna förordning ska gälla följande prioriterade transeuropeiska korridorer och områden för infrastruktur:

1. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR EL

- (1) *Havsbaserat elnät i det norra havsområdet:* ett integrerat elnät till havs i Nordsjön, Irländska sjön, Engelska kanalen, Östersjön och angränsande havsområden, för överföring av el från förnybara energikällor till havs till platser där förbrukning och lagring sker och för ökat utbyte av el över gränserna.

Berörda medlemsstater: Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland.

- (2) *Sammanlänkningsplan för el i nord-sydlig riktning i västra Europa:* sammanlänkningsplan mellan medlemsstaterna i regionen och med tredjeländer i Medelhavsområdet, särskilt för att integrera el från förnybara energikällor.

Berörda medlemsstater: Belgien, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Malta, Portugal, Spanien och Tyskland.

- (3) *Sammanlänkningsplan för el i nord-sydlig riktning i de centrala och södra delarna av östra Europa:* sammanlänkningsplan och inre förbindelser i nord-sydlig och öst-västlig riktning för att fullborda den inre marknaden och integrera produktion från förnybara energikällor.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

- (4) *Sammanlänkningsplan för el i Östersjöområdet:* sammanlänkningsplan mellan medlemsstaterna i Östersjöområdet med tillhörande förstärkning av inre nätinfrastuktur, för att bryta de baltiska staternas isolering och främja marknadsintegration i regionen.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland.

2. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR GAS

- (5) *Sammanlänkningsplan för gas i nord-sydlig riktning i västra Europa:* sammanlänkningskapacitet för gasflöden i nord-sydlig riktning i västra Europa för ökad diversifiering av tillförselvägar och bättre kortfristig leveransförmåga för gas.

Berörda medlemsstater: Belgien, Frankrike, Förenade kungariket, Irland, Italien, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Portugal, Spanien och Tyskland.

- (6) *Sammanlänkningsplan för gas i nord-sydlig riktning i de centrala och södra delarna av östra Europa:* regionala anslutningar för gas mellan Östersjöområdet, Adriatiska havet, Egeiska havet och Svarta havet, särskilt för att främja diversifiering och tryggad gasförsörjning.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

- (7) *Södra gaskorridoren:* överföring av gas från området kring Kaspiska havet, Centralasien, Mellanöstern och östra Medelhavet till unionen för ökad diversifiering av gasförsörjningen.

Berörda medlemsstater: Bulgarien, Cypern, Frankrike, Grekland, Italien, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

- (8) *Sammanlänkningsplan för gas i Östersjöländerna:* infrastruktur för att bryta isoleringen av de tre baltiska staterna och Finland och deras beroende av en enda leverantör och för att få en mer diversifierad försörjning i Östersjöområdet.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Sverige och Tyskland.

3. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR OLJA

- (9) *Sammanlänkningsplan för oljeförsörjning i de centrala delarna av östra Europa:* driftskompatibilitet för oljeledningsnätet i de centrala delarna av östra Europa för att öka försörjningstryggheten och minska miljöriskerna.

Berörda medlemsstater: Polen, Slovakien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

4. PRIORITERADE TEMAOMRÅDEN

- (10) *Utbyggnad av smarta energinät:* införande av teknik för smarta nät i hela unionen för att på ett effektivt sätt integrera alla användare anslutna till elnätet samt deras beteende och åtgärder, framför allt produktion av stora mängder el från förnybara eller distribuerade energikällor och efterfrågerespons från konsumenternas sida.

Berörda medlemsstater: alla.

- (11) *Motorvägar för el:* utveckling av de första motorvägarna för el fram till 2020, i syfte att bygga ett system med motorvägar för el över hela unionen.

Berörda medlemsstater: alla.

- (12) *Gränsöverskridande koldioxidnät:* utveckling av infrastruktur för transport av koldioxid mellan medlemsstater samt till och från angränsande tredjeländer för att ge ökad spridning åt avskiljning och lagring av koldioxid.

Berörda medlemsstater: alla.

BILAGA II

KATEGORIER AV ENERGIINFRASTRUKTUR

De kategorier av energiinfrasturktur som ska utvecklas för att genomföra energiinfrasturkturprioriteringarna i bilaga I är följande:

(1) För el:

- (a) Högspänningsluftledningar, om de är utformade för en spänning på 220 kV eller mer, samt underjordiska och submarina överföringskablar, om de är utformade för en spänning på 150 kV eller mer.
- (b) Särskilt i fråga om motorvägar för el: all fysisk utrustning som är utformad för att möjliggöra eltransporter på hög- och extrahögspänningsnivå i syfte att koppla ihop stora mängder elproduktion eller ellagring belägen i en eller flera medlemsstater, eller tredjeländer, med storskalig elförbrukning i en eller flera andra medlemsstater.
- (c) Ellagringsanläggningar som används för permanent eller tillfällig lagring av el i infrastruktur ovan eller under mark, eller i geologiska områden, förutsatt att de är direkt anslutna till högspänningsledningar som är utformade för en spänning på 110 kV eller mer.
- (d) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att de system som avses i a–c ska fungera tryggt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem på alla spänningsnivåer.
- (e) Varje typ av utrustning eller anläggning, både på överförings- och på mellanspänningsdistributionsnivå, som syftar till digital tvåvägskommunikation, i realtid eller nära realtid, samt interaktiv och intelligent övervakning och styrning av produktion, överföring, distribution och förbrukning av el inom ett elnät för att utveckla ett nät som på ett effektivt sätt integrerar alla användare anslutna till elnätet – producenter, konsumenter och dem som är både och – samt deras beteende och åtgärder, i syfte att säkerställa ett ekonomiskt effektivt, hållbart elsystem med låga förluster, hög kvalitet, försörjningstrygghet och säkerhet.

(2) För gas:

- (a) Överföringsledningar för transport av naturgas och biogas, som ingår i ett nät huvudsakligen bestående av högtrycksledningar, utom högtrycksledningar som används för distribution i tidigare led eller lokal distribution av naturgas.
- (b) Underjordiska lagringsanläggningar anslutna till ovannämnda högtrycksledningar för gas.
- (c) Anläggningar för mottagning, lagring, återförgasning eller dekomprimering av flytande eller komprimerad naturgas.

- (d) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet ska fungera tryggt, säkert och effektivt eller för att möjliggöra dubbelriktad kapacitet.
- (3) För olja:
- (a) Rörledningar för transport av råolja.
 - (b) Pumpstationer och lagringsanläggningar som är nödvändiga för driften av råoljerörledningar.
 - (c) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem samt anordningar för omvända flöden.
- (4) För koldioxid:
- (a) Särskilda rörledningar, undantaget tidigare led i rörledningsnätet, som används för att transportera mänskligt genererad koldioxid från mer än en källa, det vill säga industrianläggningar (inklusive kraftverk) som producerar koldioxidgas genom förbränning eller andra kemiska reaktioner som inbegriper fossila eller icke-fossila kolhaltiga föreningar, för slutlig geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG.
 - (b) Anläggningar för kondensering och buffertlagring av koldioxid för dess vidare transport. Detta inbegriper inte infrastruktur inom en geologisk formation som används för slutlig geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG samt tillhörande yt- och injektionsanläggningar.
 - (c) Varje typ av utrustning eller anläggning som är nödvändig för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem.

BILAGA III

REGIONAL IDENTIFIERING AV PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

1. REGLER FÖR REGIONALA GRUPPER

- (1) Vid elprojekt som faller under kategorierna i punkt 1 i bilaga II ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem som fullgör sin skyldighet att samarbeta på regional nivå i enlighet med artikel 6 i direktiv 2009/72/EG och artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009, projektansvariga som berörs av någon av prioriteringarna i bilaga I samt kommissionen, byrån och Entso för el.

Vid gasprojekt som faller under kategorierna i punkt 2 i bilaga II ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem som fullgör sin skyldighet att samarbeta på regional nivå i enlighet med artikel 7 i direktiv 2009/73/EG och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009, projektansvariga som berörs av någon av prioriteringarna i bilaga I samt kommissionen, byrån och Entso för gas.

Vid olje- och koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna i punkterna 3 och 4 i bilaga II ska varje grupp bestå av företrädare för medlemsstaterna, projektansvariga som berörs av någon av prioriteringarna i bilaga I samt kommissionen.

- (2) Varje grupp ska lägga upp sitt arbete på grundval av det regionala samarbete som avses i artikel 6 i direktiv 2009/72/EG, artikel 7 i direktiv 2009/73/EG, artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009 och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009, samt andra befintliga regionala samarbetsstrukturer.
- (3) Varje grupp ska, i enlighet med vad som anses lämpligt för att genomföra den relevanta prioriteringen i bilaga I, bjuda in företrädare för nationella förvaltningar, tillsynsmyndigheter, projektansvariga, systemansvariga för överföringssystem från kandidatländer och från potentiella kandidatländer, medlemsländer i EES och Efta, företrädare för energigemenskapens institutioner och organ, länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken samt länder med vilka unionen har inlett särskilt energisamarbete.
- (4) Varje grupp ska samråda med de organisationer som företräder berörda intressenter, bland annat producenter, systemansvariga för distributionssystem, leverantörer, konsumenter och, för de uppgifter som avses i artikel 5.2, miljöskyddsorganisationer. Gruppen får organisera möten eller samråd när det är relevant för utförandet av dess uppgifter.

2. FÖRFARANDE FÖR REGIONAL IDENTIFIERING

- (1) Alla projektansvariga ska till medlemmarna i respektive grupp inge en ansökan om att deras projekt ska väljas ut som projekt av gemensamt intresse, tillsammans med en analys av hur projektet eller projekten bidrar till genomförandet av

prioriteringarna i bilaga I och uppfyller de relevanta kriterierna i artikel 6, samt all annan information av betydelse för utvärderingen av projektet.

- (2) Alla mottagare ska behandla kommersiellt känslig information konfidentiellt.
- (3) Föreslagna elöverförings- och ellagringsprojekt som faller under kategorierna i punkt 1 a–d i bilaga II ska ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för el som tagits fram av Entso för el i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009.
- (4) I samband med alla unionsomfattande förteckningar över projekt av gemensamt intresse som antas efter den 1 augusti 2013 ska föreslagna gasöverförings- och gaslagringsprojekt som faller under kategorierna i punkt 2 i bilaga II ingå i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för gas som tagits fram av Entso för gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 715/2009.
- (5) Föreslagna koldioxidtransportprojekt som faller under kategorin i punkt 4 i bilaga II ska läggas fram som en del av en plan, framtagen av fler än två medlemsstater, för utveckling av gränsöverskridande infrastruktur för transport och lagring av koldioxid. Den ska presenteras för kommissionen av de berörda medlemsstaterna eller av enheter som utsetts av de berörda medlemsstaterna.
- (6) Vid utvärderingen av föreslagna el- och gasprojekt som faller under kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II ska varje grupp, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 4, beakta den analys som gjorts i enlighet med bestämmelserna i artikel 12.7 av föreslagna el- och gasprojekt inom kategorierna i punkt 1 a–d och punkt 2 i bilaga II och som ingår i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplan för gas och el som tagits fram av Entso för el och Entso för gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009.

BILAGA IV

REGLER OCH INDIKATORER AVSEENDE KRITERIER FÖR PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

- (1) Ett projekt med betydande gränsöverskridande verkan är ett projekt på en medlemsstats territorium som uppfyller följande villkor:
 - (a) Överföring av el: projektet innebär att nätets överföringskapacitet vid medlemsstatens gräns mot en eller flera andra medlemsstater eller vid något annat viktigt gränssnitt i samma överföringskorridor ändras med minst 500 MW jämfört med om projektet inte tagits i drift.
 - (b) Lagring av el: projektet tillför lagringskapacitet som möjliggör en årlig nettoproduktion av el på minst 500 gigawattimmar.
 - (c) Överföring av gas: projektet avser investeringar i kapacitet för omvända flöden eller ändrar förmågan att överföra gas över medlemsstatens gränser med åtminstone 10 % jämfört med situationen innan projektet togs i drift.
 - (d) Lagring av gas eller flytande/komprimerad naturgas: syftet med projektet är att direkt eller indirekt leverera till minst två medlemsstater eller att uppfylla infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EU) nr 994/2010.
 - (e) Smarta energinät: Projektet avser utrustning och anläggningar på högspännings- och medelspänningsnivå med en spänning på 10 Kv eller mer. Det inbegriper systemansvariga för överförings- och distributionssystem från minst två medlemsstater som omfattar minst 100 000 användare som producerar eller förbrukar el, eller både och, i ett förbrukningsområde på minst 300 gigawattimmar/år, varav åtminstone 20 % härrör från icke-reglerbara resurser.
- (2) Vid projekt som faller under kategorierna i punkt 1 a–d i bilaga II ska kriterierna i artikel 4 mätas på följande sätt:
 - (a) Marknadsintegrering, konkurrens och systemflexibilitet ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att
 - vid gränsöverskridande projekt beräkna inverkan på nätets överföringskapacitet i båda effektöverföringsriktningarna, mätt i effekt (megawatt), eller, vid projekt med betydande gränsöverskridande verkan, inverkan på nätets överföringskapacitet vid gränserna mellan berörda medlemsstater, mellan berörda medlemsstater och tredjeländer eller inom berörda medlemsstater samt på balanseringen av tillgång och efterfrågan och nätdriften i berörda medlemsstater,
 - för det analysområde som avses i punkt 10 i bilaga V bedöma vilken inverkan på produktions- och överföringskostnaderna i hela energisystemet och på marknadspriserna som projektet får enligt olika

planeringsscenarier, varvid särskild hänsyn ska tas till variationer i rangordningen.

- (b) Överföring av förnybar energiproduktion till större förbrukningscentrum och lagringsanläggningar ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för gas, i synnerhet genom att
 - vid överföring av el uppskatta den produktionskapacitet från förnybara energikällor (uttryckt i megawatt per tekniskslag) som ansluts och överförs till följd av projektet, jämfört med den totala produktionskapacitet från dessa typer av förnybara energikällor som planeras i den berörda medlemsstaten fram till 2020 enligt den nationella handlingsplanen för förnybara energikällor i artikel 4 i direktiv 2009/28/EG,
 - vid lagring av el jämföra den nya kapacitet som projektet tillför med den totala befintliga kapaciteten för samma lagringsteknik i det analysområde som avses i punkt 10 i bilaga V.
- (c) Driftskompatibilitet och säker systemdrift ska mätas i enlighet med analysen i den senast tillgängliga nätutvecklingsplanen för el, i synnerhet genom att bedöma projektets inverkan på förväntade belastningsförluster i det analysområde som avses i punkt 10 i bilaga V med avseende på tillräcklig produktions- och överföringskapacitet under ett antal karakteristiska belastningsperioder, varvid hänsyn ska tas till förväntade förändringar i fråga om extrema klimatbetingade väderhändelser och deras inverkan på infrastrukturens motståndskraft.

De totala utgifterna för projektet under dess tekniska livscykel ska beaktas när dessa indikatorer beräknas.

- (3) Vid projekt som faller under kategorierna i punkt 2 i bilaga II ska kriterierna i artikel 4 mätas på följande sätt:
 - (a) Marknadsintegration och driftskompatibilitet ska mätas genom en beräkning av projektets mervärde för integration av marknadsområden, priskonvergens och systemets allmänna flexibilitet, bland annat kapacitetsnivån för omvända flöden enligt olika scenarier.
 - (b) Konkurrens ska mätas på grundval av diversifiering, bland annat underlättande av tillgång till inhemska leveranskällor, varvid hänsyn i tur och ordning ska tas till diversifiering av källor, leverantörer och tillförselvägar samt ny kapacitets inverkan på HHI-indexet, beräknat på kapacitetsnivån för det analysområde som avses i punkt 10 i bilaga V.
 - (c) Gasförsörjningstrygghet ska mätas genom en beräkning av projektets mervärde för systemets kort- och långsiktiga motståndskraft och för förbättringen av systemets återstående flexibilitet när det gäller att hantera leveransstörningar under olika scenarier, samt den extra kapacitet projektet ger mätt i förhållande till infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EU) nr 994/2010.

- (d) Hållbarhet ska mätas som ett projekts bidrag till att minska utsläppen och främja reserver av förnybar energiproduktion eller el-till-gas (P2G) samt biogastransporter, med beaktande av förväntade klimatförändringar.
- (4) Vid projekt som faller under kategorierna i punkt 1 e i bilaga II ska varje funktion som förtecknas i artikel 4 värderas enligt följande kriterier:
- (a) Hållbarhetsnivå: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av utsläppen av växthusgaser och elnätsinfrastrukturens miljöpåverkan.
 - (b) Överförings- och distributionsnätens kapacitet att ansluta och transportera el till och från användare: Detta kriterium ska mätas genom en uppskattning av den installerade kapaciteten för distribuerade energiresurser i distributionsnäten, den högsta tillåtna inmatningen av el utan risk för överbelastning i överföringsnäten samt energi från förnybara källor som inte utnyttjas på grund av överbelastnings- eller säkerhetsrisker.
 - (c) Nätanslutningsbarhet och tillträde för alla kategorier av nätanvändare: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av beräkningsmetoderna för avgifter och tariffer, samt deras struktur, för producenter och konsumenter, och för dem som är både och, samt av den driftsflexibilitet som erbjuds för att dynamiskt balansera elen i nätet.
 - (d) Trygghet och kvalitet i leveranserna: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av förhållandet mellan säkert tillgänglig produktionskapacitet och efterfrågetoppar, andelen el som produceras från förnybara resurser, elsystemets stabilitet, avbrott och deras varaktighet och frekvens per kund, även vid klimatrelaterade avbrott, samt spänningskvaliteten.
 - (e) Effektivitet och tjänstekvalitet vid elförsörjning och nätdrift: Detta kriterium ska bedömas genom en uppskattning av förlusterna i överförings- och distributionsnäten, förhållandet mellan minsta och högsta efterfrågan på el inom en avgränsad tidsperiod, efterfrågesidans deltagande på elmarknader och i energieffektivitetsåtgärder, procentuellt utnyttjande (genomsnittsbelastning) av elnätets komponenter, nätkomponenternas tillgänglighet (relaterat till planerat och oplanerat underhåll) och dess inverkan på nätprestandan, samt den faktiska tillgången på nätkapacitet i förhållande till dess standardvärde.
 - (f) Bidrag till gränsöverskridande elmarknader genom styrning av lastflödet för att begränsa ringflöden och öka sammanlänkningskapaciteten: Detta kriterium ska utvärderas genom en bedömning av förhållandet mellan en medlemsstats sammanlänkningskapacitet och dess efterfrågan på el, utnyttjandet av sammanlänkningskapaciteten samt överbelastningsavgifter i sammanlänkningarna.
- (5) Vid oljetransportprojekt som faller under kategorierna i punkt 3 i bilaga II ska kriterierna i artikel 4 mätas på följande vis:
- (a) Trygghet i oljeleveranserna ska mätas genom en bedömning av mervärdet i den nya kapacitet som projekt tillför i fråga om systemets kort- och långsiktiga motståndskraft och återstående flexibilitet när det gäller att hantera leveransstörningar enligt olika scenarier.

- (b) Driftskompatibilitet ska mätas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet förbättrar driften av oljenätet, särskilt genom att möjliggöra omvända flöden.
- (c) Effektiv och hållbar resursanvändning ska utvärderas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet utnyttjar redan befintlig infrastruktur och bidrar till att minimera miljöbelastning och miljörisker samt belastning och risker kopplade till klimatförändringar.

BILAGA V

KOSTNADSNYTTOANALYSER SOM OMFATTAR HELA ENERGISYSTEMET

Metoden för en harmoniserad kostnadsnyttoanalys som omfattar hela energisystemet och avser projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande principer enligt denna bilaga:

- (1) Metoden ska baseras på en gemensam uppsättning inmatningsdata för unionens el- och gassystem under åren $n+5$, $n+10$, $n+15$ och $n+20$, där n är året då analysen utförs. Denna datauppsättning ska minst omfatta följande:
 - (a) För el: scenarier för efterfrågan, produktionskapacitet per bränsleslag (biomassa, geotermisk värme, vattenkraft, gas, kärnkraft, olja, fasta bränslen, vindkraft, solceller, koncentrerad solenergi och annan teknik för förnybar energi) och deras geografiska belägenhet, bränslepriser (bland annat för biomassa, kol, gas och olja), koldioxidpriser samt överföringsnätets och, i förekommande fall, distributionsnätets sammansättning och dess utveckling, med beaktande av alla nya betydande projekt för produktion (bland annat kapacitet för avskiljning av koldioxid), lagring och överföring för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift före utgången av år $n+5$.
 - (b) För gas: scenarier för efterfrågan, import, bränslepriser (bland annat för kol, gas och olja), koldioxidpriser samt överföringsnätets sammansättning och dess utveckling, med beaktande av alla nya projekt för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift före utgången av år $n+5$.
- (2) Datauppsättningen ska återspegla unionslagstiftningen och nationell lagstiftning som är i kraft vid tidpunkten för analysen. Datauppsättningarna för el respektive gas ska vara kompatibla, särskilt i fråga om antaganden om priser och volymer på varje marknad. Datauppsättningen ska utarbetas efter formella samråd med medlemsstaterna och de organisationer som företräder samtliga berörda intressenter. Kommissionen och byrån ska i förekommande fall säkerställa tillgång till nödvändiga kommersiella uppgifter från tredje part.
- (3) Metoden ska ge vägledning om utveckling och användning av nät- och marknadsmodeller som krävs för kostnadsnyttoanalysen.
- (4) Kostnadsnyttoanalysen ska baseras på en harmoniserad utvärdering av kostnader och fördelar för de olika kategorierna av analyserade projekt, och ska täcka åtminstone den tidsperiod som avses i punkt 1.
- (5) Kostnadsnyttoanalysen ska åtminstone beakta följande kostnader: kapitalomkostnader, drifts- och underhållskostnader under projektets tekniska livscykel samt i förekommande fall kostnader för avveckling och avfallshantering. Metoden ska ge vägledning om diskonteringsräntor som ska användas för beräkningarna.
- (6) När det gäller överföring och lagring av el ska kostnadsnyttoanalysen åtminstone beakta inverkan på de indikatorer som anges i bilaga III. I enlighet med de metoder

som använts vid utarbetandet av den senast tillgängliga tioåriga nätutvecklingsplanen för el ska analysen dessutom särskilt beakta projektets inverkan på följande:

- (a) Konkurrens med avseende på olika operatörers marknadsinflytande och priskonvergens mellan olika medlemsstater.
 - (b) Kostnader för produktion, överföring och distribution av el, inklusive för kraftverkets egenkonsumtion samt för växthusgasutsläpp och överföringsförluster under projektets tekniska livscykel.
 - (c) Framtida kostnader för nya produktions- och överföringsinvesteringar under projektets tekniska livscykel.
 - (d) Driftsflexibilitet, inklusive optimering av reglerkraft och sidotjänster.
 - (e) Systemets motståndskraft, inklusive katastrof- och klimatomfattig motståndskraft, samt systemsäkerhet, i synnerhet för europeisk kritisk infrastruktur enligt definitionen i direktiv 2008/114/EG.
- (7) När det gäller gas ska kostnadsnyttoanalysen åtminstone beakta resultaten av marknadstester, t.ex. öppna säsonger, inverkan på indikatorerna i bilaga III samt följande verkningar:
- (a) Konkurrens med avseende på olika operatörers marknadsinflytande och priskonvergens mellan olika medlemsstater.
 - (b) Systemets motståndskraft, inklusive katastrof- och klimatomfattig motståndskraft, samt systemsäkerhet, i synnerhet för europeisk kritisk infrastruktur enligt definitionen i direktiv 2008/114/EG.
 - (c) Sannolikhet för och kvantitet av olevererad energi, samt ökad leveranssäkerhet och kvalitet.
 - (d) Bidrag till integrering av olika gasmarknadsområden.
 - (e) Gasnätets flexibilitet och överbelastning.
- (8) När det gäller smarta energinät ska kostnadsnyttoanalysen beakta inverkan på indikatorerna i bilaga III.
- (9) Den detaljerade metod som används för att beakta indikatorerna i punkterna 6–8 ska utarbetas efter formella samråd med de organisationer som representerar alla berörda intressenter.
- (10) Metoden ska fastställa ett analysområde för kostnadsnyttoanalysen för varje enskilt projekt och för analysen på regional nivå eller unionsnivå. Analysområdet för enskilda projekt ska omfatta alla medlemsstater och tredjeländer på vars territorium projektet ska byggas, alla direkt angränsande medlemsstater samt alla andra medlemsstater som i betydande grad berörs av projektet.
- (11) Metoden ska fastställa den analys som ska utföras på grundval av relevanta inmatningsdata genom beräkning av resultaten från målfunktionen med och utan

varje projekt. Analysen ska identifiera de medlemsstater där projektet tillför en positiv nettoeffekt (gynnade länder) och de medlemsstater där projektet tillför en negativ nettoeffekt (kostnadsbärare). Varje kostnadsnyttoanalys ska innehålla känslighetsanalyser för datauppsättningen, datum för idrifttagande av olika projekt inom samma analysområde samt andra relevanta parametrar.

- (12) Systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska utbyta sådan information som krävs för utarbetandet av metoden, bland annat relevanta nät- och marknadsmodeller. Alla systemansvariga för överförings- och distributionssystem som samlar in information åt andra systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska vidarebefordra resultaten från datainsamlingen till de deltagande systemansvariga för överförings- och distributionssystem. För den gemensamma modell för el- och gasmarknaderna respektive el- och gasnäten som avses i artikel 12.8 ska de inmatningsdata som avses i punkt 1 omfatta åren $n+10$, $n+20$ och $n+30$, och modellen ska möjliggöra en fullständig bedömning av de ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna, särskilt genom att inbegripa externa kostnader, exempelvis sådana som har att göra med utsläpp av växthusgaser och konventionella luftföroreningar eller med försörjningstrygghet.

BILAGA VI

RIKTLINJER FÖR INSYN OCH ALLMÄNHETENS MEDVERKAN

- (1) Handboken med förfaranden ska åtminstone innehålla följande uppgifter:
 - (a) Relevant lagstiftning, bland annat miljölagstiftning, som ligger till grund för beslut och yttranden om de olika typerna av projekt av gemensamt intresse.
 - (b) Beslut och yttranden som ska inhämtas.
 - (c) Namn och kontaktuppgifter för den behöriga myndigheten, andra myndigheter och större intressenter.
 - (d) Arbetsgången, med en beskrivning av varje etapp i processen och en vägledande tidsram.
 - (e) Omfattning, struktur och detaljnivå för de dokument som ska inges tillsammans med ansökan om beslut, samt en checklista.
 - (f) I vilka etapper och på vilka sätt allmänheten kan medverka i processen.
- (2) För att öka allmänhetens medverkan i tillståndprocessen ska följande principer tillämpas:
 - (a) Intressenter som berörs av ett projekt av gemensamt intresse, bland annat relevanta myndigheter, markägare och medborgare som bor i närheten av projektet samt allmänheten och dess sammanslutningar, organisationer eller grupper ska informeras utförligt och höras tidigt och på ett öppet sätt som medger insyn. Den behöriga myndigheten ska i förekommande fall aktivt stödja de insatser som den projektansvarige gör.
 - (b) De behöriga myndigheterna ska se till att offentliga samråd om projekt av gemensamt intresse slås ihop om detta är möjligt. Varje offentligt samråd ska omfatta alla ämnesområden som är av betydelse för den aktuella etappen i förfarandet, och ett ämnesområde av betydelse för en särskild etapp ska inte tas upp i mer än ett offentligt samråd. De ämnesområden som tas upp i ett offentligt samråd ska anges tydligt i meddelandet om det offentliga samrådet.
 - (c) Kommentarer och invändningar ska endast tillåtas från början av det offentliga samrådet och fram till dess att tidsfristen löper ut.
- (3) Konceptet för allmänhetens medverkan ska åtminstone innehålla information om
 - (a) berörda och tillfrågade intressenter,
 - (b) planerade åtgärder,
 - (c) tidsplan,
 - (d) personella resurser som avsatts för de olika uppgifterna.

- (4) I samband med det offentliga samråd som ska genomföras innan ansökan lämnas in ska de berörda parterna åtminstone
- (a) offentliggöra en informationsbroschyr på högst 15 sidor som på ett klart och tydligt sätt ger en översikt över projektets syfte och preliminära tidtabell, minst tre alternativa tillförselvägar som övervägs, förväntade verkningar, även sådana av gränsöverskridande natur, och eventuella åtgärder för att begränsa dessa,
 - (b) informera alla berörda intressenter om projektet på den webbplats som avses i artikel 10.7 och genom andra lämpliga informationsmedel,
 - (c) skriftligen inbjuda relevanta berörda intressenter till särskilda möten där olika synpunkter ska diskuteras.
- (5) Projektets webbplats ska åtminstone innehålla
- (a) en icke-teknisk och regelbundet uppdaterad sammanfattning på högst 50 sidor som redogör för projektets aktuella status och, i samband med uppdateringar, tydligt anger ändringar av tidigare versioner,
 - (b) planeringen för projektet och de offentliga samråden, med tydliga uppgifter om datum och plats för de offentliga samråden och utfrågningarna,
 - (c) kontaktuppgifter för tillhandahållande av de fullständiga ansökningshandlingarna,
 - (d) kontaktuppgifter för ingivande av kommentarer och invändningar under de offentliga samråden,
 - (e) Handboken med förfaranden i enlighet med artikel 10.1.